

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 20

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 15 de febrer del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 327/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de compra de les finques d'Albarca i Es Verger. 823
 - 2) RGE núm. 329/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de les finques d'Albarca i Es Verger. 824
 - 3) RGE núm. 328/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pista d'Aventures de Menorca. 825
 - 4) RGE núm. 336/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret de protocol. 827
 - 5) RGE núm. 316/00, de l'Hble. Sr. Diputat Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a exclusió de la ciutat d'Eivissa del mapa d'ajuts europeus a l'Objectiu 2. 829
-
-

- 6) RGE núm. 418/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa. 829
- 7) RGE núm. 419/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos a l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa. 830
- 8) RGE núm. 423/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repartiment dels fons que recapta l'ecotaxa. **(Ajornada)**. 831
- 9) RGE núm. 425/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació per part de la Conselleria de Turisme de projectes que es finançaran amb l'ecotaxa. 831
- 10) RGE núm. 420/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'estudi amb l'objectiu d'avaluar l'ensenyament en llengua catalana.**(Ajornada)** 832
- 11) RGE núm. 421/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a data d'aprovació de la Junta Interinsular de patrimoni històric de la inversió de 51 milions de pessetes per a la restauració de l'església del Roser a Ciutadella de Menorca. **(Ajornada)** 932
- 12) RGE núm. 422/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalització de les obres del tren Inca-Sa Pobla. 832
- 13) RGE núm. 424/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de la central tèrmica de Sant Joan de Déu. **(Ajornada)** 833
- 14) RGE núm. 4706/99, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a feina que realitzava la Sra. Isabel Fluxà. 834
- 15) RGE núm. 4707/99, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris del contracte de Fires i Congressos amb diferents persones. 835
- 16) RGE núm. 332/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del conveni subscrit amb el Ministeri de Foment en relació a la modificació del Pla de carreteres. 836
- 17) RGE núm. 426/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intervenció arqueològica a la ronda nord de Ciutadella. 837

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 3697/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'un fons de cooperació municipal. 838
- 2) RGE núm. 3701/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de l'Hospital Militar de Palma de Mallorca. 846
- 3) RGE núm. 3809/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a auxiliars tècnics educatius als centres ordinaris d'integració. 848

III.- Debat de presa en consideració de l a Proposició de llei RGE núm. 3631/99, presentada pel Consell Insular de Menorca, reguladora del Camí de Cavalls de Menorca. 853

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 327/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de compra de les finques d'Albarca i Es Verger.

Començam, com sempre, amb el torn de preguntes, la primera de les quals, ajornada a petició del Govern a la sessió anterior, registre 411, la veim avui, és la pregunta 327/00, relativa a criteris per a la compra de les finques d'Albarca i Es Verger, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, qui té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

A través dels mitjans de comunicació i també amb un acord de la Comissió Interdepartamental de Turisme vàrem poder conèixer el criteri del Govern per procedir a la compra de les finques d'Albarca i Es Verger. La pregunta és molt senzilla, és, senzillament, demanar quins criteris de selecció han estat els que han fet que siguin aquestes dues finques i no d'altres, perquè estam convençuts que amb els seus valors paisatgístics n'hi ha moltes dins Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i volem saber quins han estat els criteris per fer la compra d'aquestes dues finques concretes i específiques.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Sr. Flaquer, els motius que varen fer prendre la decisió de l'adquisició de les finques Es Verger i Albarca es basen en diferents criteris. Primer, que són dues finques amb un alt nivell de protecció on la flora i la fauna autòctones es troben en un estat de conservació molt bo. El Govern, òbviament, volia que aquesta conservació no només continués, sinó que es veiés potenciada mitjançant una inversió pública important. Per altra part, en segon lloc, les dues finques, per la seva extensió i situació privilegiada, que comprèn una gran part del massís muntanyenc de cap Farrutx, constitueixen un emplaçament d'excel·lent interès paisatgístic, biològic, natural i ambiental. En tercer lloc, el Govern desitjava que tots els habitants de les Illes Balears poguessin gaudir d'aquestes finques, per això, no només volien garantir-ne la conservació sinó que també volia que els ciutadans en gaudissin, i per altra part, també perquè el Govern considerava que era necessari augmentar el patrimoni ambiental de la comunitat, amb la finalitat d'integrar aquestes

finques i d'altres dins la xarxa d'espais protegits de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Flaquer, vol intervenir?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

Perquè es confirmen les sospites que el Grup Parlamentari Popular tenia en relació amb aquesta compra de finques per part del Govern.

Vostè, Sr. Conseller, no ha dit ni un sol motiu, ni un tan sol, que no es pugui aplicar a moltes d'altres finques que hi ha en aquesta comunitat autònoma.

Vostès són avui responsables d'haver dut a terme unes adquisicions de finques a dit, Sr. Conseller, a dit, perquè els han interessat aquestes i no d'altres, perquè els propietaris de les quals, per ventura, els han caigut millor que d'altres, perquè tots sabem que aquest tipus de finques que vostè ha dit que han de menester i tenen un alt nivell de protecció, que tenen un emplaçament excepcional, que tots els ciutadans puguin gaudir d'aquestes finques i que es creï una xarxa d'espais protegits són motius que, naturalment, podia complir, com li dic, qualsevol altra finca.

Vostès, a aquests propietaris concrets i específics d'aquestes dues finques, als mateixos propietaris, per les informacions que nosaltres tenim, dels han fet un favor que no han fet a cents de propietaris que tenen finques amb les mateixes circumstàncies.

Sr. Conseller, no passi pena, ens trobam davant una situació molt greu, i li anuncio que el Partit Popular, que aquest Grup Parlamentari Popular, farà les investigacions oportunes per veure si es confirmen les sospites, només sospites, que avui tenim en relació amb aquestes adquisicions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Flaquer, jo ja no sé si dir-los que això del seu grup, això del grup de l'oposició o això que vostè representa, d'això que parla, és pur cinisme, perquè dir el que ha dit i no tenir en compte la història del que han fet, la veritat, no els puc entendre, de cap de les maneres. No tan sols que em vulgui dir

i em pugui dir que la compra i vulgui deixar no sé quina nebulosa sobre la compra, jo el que sí que li puc dir és que la compra s'ha fet igual que totes les compres que va fer el Govern del Partit Popular, totes, i a més, s'ha fet amb condicions molt millors que les que va fer el Partit Popular. A la darrera compra que va fer el Partit Popular, el Govern del Partit Popular, l'any 97, l'hectàrea es va pagar a dos milions, a dos milions. Sistema: la varen adquirir per les necessitats mediambientals, que hi eren i hi són, que és Can Marroig, a Formentera, però a dos milions la quarterada i de la forma directa, amb contractació directa.

Vostès, en setze anys, han adquirit pràcticament, pràcticament, prop de 1.500 hectàrees, 1.500 hectàrees en setze anys, i no parl dels 3.000 milions de Cala Mondragó, perquè això eren 90 hectàrees només, també de forma directa, convenida, convenida, 1.500 hectàrees és el que han comprat vostès en setze anys, tot de forma directa, i aquest Govern de progrés, en vuit mesos, ha comprat, o compra, ha comprat 1.200 hectàrees per 1.200 milions de pessetes, a meitat de preu que a la darrera adquisició que varen fer vostès.

Per tant, Sr. Flaquer, jo crec que hauria de parlar amb un poc més de consideració i hauria de ser un poc més, com en diria jo, s'hauria d'ajustar un poc més als fets, a les seves paraules, perquè les seves paraules, li he de dir la veritat, perquè l'únic que puc pensar és que o vostè és un cínic o no s'ajusta a res del que vostès han fet aquests setze anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 329/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de les finques d'Albarca i Es Verger.

Passam a la segona pregunta, també ajornada a petició del Govern a la sessió anterior, la 329/00, també relativa a adquisició de finques d'Albarca i ES Verger, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula per intervenir.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Només la mecànica parlamentària del joc de les preguntes i les respostes m'impedeix, Sr. Garcías, treure-li els colors per moltes de les coses que vostè m'ha dit abans. Només li vull recordar, en qualsevol cas, que Mondragó es va comprar per llei del Parlament, no per una reunió de quatre amics a una comissió de govern.

(Remor de veus).

Molt bé. Però la següent pregunta és la vertaderament important.

Es reuneixen aquests quatre amics a una taula i decideixen pagar 1.200 milions de pessetes per aquestes dues finques. Em pot mostrar, Sr. Conseller, quins informes de valoració econòmica té per pagar aquests 1.200 milions de pessetes?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

La meva preocupació és que les hi mostraré, tenc les valoracions econòmiques, però vostè continuarà dient el que diu, perquè, a vostè, tant li és, no s'ajusta al que hi ha, sinó que diu el que vostè vol dir i res més, perquè, a més, em diu que em vol treure els colors i després diu que el que és important és saber aquests quatre amics, i miri, aquests quatre amics eren vostès, així com feien les coses, nosaltres no les feim d'aqueixa manera.

Per tant, li diré que hi ha dues valoracions. Una valoració feta per un arquitecte, per un professional, i una altra valoració feta per la Direcció General de Patrimoni i Entitats Jurídiques de la Conselleria de Presidència. Les dues valoracions estan per damunt de la valoració del preu que ha pagat la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Convendria, Sr. Conseller, que tota aquesta documentació que vostè maneja, la qual jo li he demanat per escrit fa dos mesos i no ha tengut a bé contestar-me-la, espavilàs la seva gent i la contestàs. Jo tenc registrades en aquesta cambra sol·licituds de documentació demanant aquests informes de valoració econòmica.

I vostè, a mi, Sr. Garcías, no m'enganyarà, podrà enganar altra gent, a mi, no m'enganyarà. Demanar informes de valoració econòmica una vegada que ja ho han decidit i s'han posat d'acord amb el propietari és molt bo de fer.

Vostès, hi torn a insistir, farem un seguiment escrupolós perquè em pareix que em tocat allà on toca i em pareix que li

farem mal, segurament, segurament. Sàpiga que vostès es varen posar d'acord, un parell d'amics, per comprar una finca, i varen decidir 1.200 milions de pessetes perquè els va venir bé aquesta xifra, després ho podrà vestir amb tots els informes que vostè vulgui. Jo, dos dies després, dos dies després, d'haver comprat la finca per 1.200 milions de pessetes, li vaig demanar els informes de valoració econòmica. Si vostè hagués tengut la consciència neta i tranquil·la, l'endemà m'hauria enviat l'informe per escrit. Ara, dos mesos després, m'ho diu aquí, oralment, quan la hi he demanada fa dos mesos per escrit. Això és senyal, Sr. Garcías, que vostè s'ha cobert les esquenes quan ha vist el perill que ve darrera.

Vostès seran responsables d'aquest hipotètic, segur, segur, segur, més que hipotètic, escàndol d'adquisició de finques en aquesta comunitat autònoma i, si no, ja en parlarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. El Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Flaquer, em preocupa perquè la política no consisteix mai a fer mal a l'adversari, i l'única cosa que li preocupa, a vostè, és dir que amb això els farem mal, aquesta és la seva única preocupació, no li preocupa si s'adquireix una finca, si es protegeix, si hi ha alts valors ecològics, tot això, a vostè, no li preocupa; tanta sort que, als ciutadans, el que els preocupa és això altre i no el que vostè vol i pretén, i per què?

(Remor de veus)

Li ho diré, perquè, a més com he dit abans...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

...vostè era un cínic i un mentider, perquè la reunió del Consell de Govern en què es va adquirir aquesta finca va ser la darrera, a la darrera reunió del Consell de Govern.

Deixi'm, que jo l'he escoltat tranquil·lament, per tant, deixi'm que parli, perquè vostè em diu moltes barbaritats i jo les escolt, per tant, deixi'm que parli.

En la passada reunió del Consell de Govern es va adquirir aqueixa finca. Com és que vostè, fa dos mesos, ja demanàs, etc.? En la passada reunió del Consell de Govern es va adquirir aqueixa finca, la qual, a més, encara no s'ha escripturada perquè

no hi ha hagut temps, per tant, es va adquirir a la darrera reunió del Consell Govern.

Per tant, jo no sé què vol fer, ni què vol aparentar, ni què vol demostrar amb això dels quatre amics i totes aquestes coses. Crec que l'únic que li preocupa, a vostè, és que la seva ambició no és fer política per intentar resoldre els problemes ciutadans, sinó que la seva ambició està a una conselleria o a un lloc on no està avui, i com que no hi està i no el pot ocupar perquè els ciutadans els han col·locat a l'oposició, no saben fer altra cosa més que intentar insultar i deixar certes nebuloses a la societat, quan no n'hi ha, la cosa és clara i ben transparent; això està demostrat i és demostrable.

A més, si la seva darrera adquisició, la darrera adquisició del Govern del Partit Popular, va costar dos milions l'hectàrea, com ens pot dir, a nosaltres, que amb un milió l'hectàrea feim aquí coses que no són correctes?, com ho pot demostrar?, com ho pot dir? Això és pur cinisme, ja l'hi he dit, i crec que vostè abandera tot el conjunt de ciutadans que es puguin definir amb aquest cinisme.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 328/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pista d'Aventures de Menorca.

Passam a la tercera pregunta, també ajornada a la sessió anterior, la 328/00, relativa a Pista d'Aventures de Menorca, que formula el diputat Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, qui té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President.

A una resposta a una pregunta formulada per un diputat del nostre grup el conseller de Treball contestava que, la Pista d'Aventures de Menorca i també a una altra pregunta la de Mallorca no era considerades com una prioritat per a la conselleria.

Nosaltres demanam quines són les raons que duen a dir al conseller de Treball que la Pista d'Aventures de Menorca no és considerada com una prioritat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, Sra. Consellera sense cartera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA SENSE CARTERA (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President.

Si no li sap greu, contestaré jo en comptes del conseller de Treball.

Miri, les pistes d'aventura, tal com estaven configurades, sobretot a les illes de Mallorca i d'Eivissa, continuen sense ser una prioritats, perquè pensam que, tal com es va contestar la pregunta escrita, aquelles activitats que no tenen més que un caràcter lúdic i no tenen, a més, un caràcter educatiu, cultural i formatiu cap als joves, dins d'un pressupost que ja el 99 era minvat, és clar que no ha de ser una prioritat per a aquest Govern. A més, resulta que la relació cost-benefici social, és a dir, fer una inversió de 12 milions, ens feia valorar que per al 99, i tal com estaven configurades les pistes d'aventura, no havien de ser una prioritat de la nostra direcció general.

És cert que a Menorca la Pista d'Aventures, fruit del treball de diferents organitzacions i administracions, sí que es configurava amb un caràcter distint, però, per les informacions que jo tenc i que havia tengut, precisament per una qüestió de falta d'equipaments, que es feien obres on normalment es feia aquesta pista d'aventures, es feia no possible fer aquestes activitats el 99.

L'any 2000, les pistes d'aventures o algun projecte similar a aquest es farà tant a Menorca com a Eivissa i com a Mallorca, però el que és cert és que se'ls donarà un caràcter diferent, que no serà només una oferta d'oci, perquè, per a ofertes d'oci, pensam que és més adient que siguin entitats de caràcter privat qui les subvencionin, sinó que se'ls donaran un caràcter educatiu, cultural i formatiu cap als joves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President.

No em sap greu que em contesti la consellera, a nivell personal, en absolut.

La consellera ens ha dit que no considera una prioritat que hi hagi una màxima participació de les institucions de Menorca i d'entitats privades per celebrar una de les fires que més ressò a nivell juvenil hem tingut en la història de Menorca. La de l'any 97 i la de l'any 98 van assolir un grau de visitants molt important; es va convertir en un espai d'oci únic a Menorca; va aconseguir un cert ressò entre la població adulta i juvenil.

Ens diu també que, concretament, la de Menorca no s'ha fet per mor que hi havia unes obres que l'afectaven. Sra. Consellera, jo li he de reiterar que les obres no afectaven directament l'espai on es desenvolupava la Pista d'Aventures de Menorca.

La raó que jo pens que ha dut el Govern que no se celebrés aquesta fira és que no els ha donat la gana, no han volgut

donar continuïtat a un projecte que no ha estat per iniciativa seva. Ens acaba d'anunciar que ara, dins el 2000, faran una altra fira, segurament li canviaran el nom, li posaran un nom molt més polít, amb les mateixes activitats, i tot açò, per què? Perquè és un projecte que neix arran de la iniciativa d'un Govern del Partit Popular.

Després, també veim que hi ha una doble opinió a aquest respecte, que la Conselleria de Treball pensa que no és una prioritat però, en canvi, l'empresa pública Fires i Congressos sí que ho posa dins el seu calendari de l'any 2000: Pista d'Aventures de Mallorca, Pista d'Aventures de Menorca, com una fira a desenvolupar dins el calendari aprovar. Expliqui'ns per què hi ha aquest doble criteri de priorització per part d'una empresa pública del Govern balear respecte del criteri de la Conselleria de Treball.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA SENSE CARTERA (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President.

Miri, Sr. Simó, hi ha dues qüestions que, a mi, m'agradaria contestar-li.

Primera, que hi ha una valoració interessada, i vostè sap que no és justa, quan diu que simplement és que no es volia donar continuïtat a un projecte començat per l'anterior executiu.

Vostè i jo hem tengut ocasió de debatre, tant en plenari com en comissions d'esports i joventut, aspectes als quals aquesta conselleria, aquest Govern, ha donat continuïtat, a projectes iniciats per l'anterior executiu, si ha valorat que tenien un interès per al conjunt de la societat. Hem donat continuïtat a projectes però, lògicament, implantant i millorant, des del nostre punt de vista, tot el que és arribar a més població, no només en el sentit de més població de residents de totes les illes, com també en el sentit d'arribar a població que està, generalment, sobretot joves, més marginada de les activitats pròpies que es feien des de la Direcció General de Joventut.

I li'n posaré un exemple claríssim, Artjove, Artjove és un projecte que vostès varen iniciar i al qual hem donat continuïtat però hi hem incorporat novetats absolutament necessàries, com és descentralitzar aquestes activitats, per tal que arribessin, com no, a Menorca, a Eivissa i també a Formentera, que també l'edició d'Artjove arriba a l'illa de Formentera, tal com hi arribaran moltes altres actuacions fetes des de la nostra conselleria.

Li'n podria posar un altre exemple però que ja excedeix el marc propi de joventut, però que vostè i jo hem tengut ocasió de debatre, que és la qüestió de l'Escola Balear de l'Esport, un projecte que jo he felicitat de l'anterior Govern, però que parteix el 2000 amb novetats necessàries, algunes de les quals a

implantar a les altres illes, i crear altres escoles superiors i escoles de tecnificació.

Per tant, em sap greu dir-li que la seva primera resposta no té sentit. És lògic, i no és tal contradicció, que per a l'any 2000 es contempli la Pista d'Aventures per a les tres illes, perquè ja li he contestat que sí que es faria però que hi donaríem un altre caire, un caire, com ja li he dit, de caràcter educatiu i cultural, i no només una fira d'oci, perquè pensam que aquesta ha de ser una prioritat, i és lògic que no compartim vostès i nosaltres les prioritats, perquè és clar que les prioritats de la Direcció General de Joventut són unes altres, i a aquestes altres prioritats afegirem molt més pressupost, per tant, si hem de triar quina activitat ha de ser més important, és lògic que nosaltres dedicarem més interès a crear instal·lacions per a la joventut, no només albergs, sinó casals i centres de joves; jo crec que ja s'ha pogut començar a visualitzar que aquest nou Govern té un altre carisma i una altra intenció en aquest sentit.

Tenim també una altra prioritat, que és difondre les activitats a Menorca i a Eivissa. Sí, Sr. Gornés, perquè, precisament, li record que, precisament, a Menorca jo vaig ajornar aquesta pregunta perquè era a Menorca signant un conveni per crear una casa de colònies al Castell, li ho record, i també altres prioritats com ocupació i com habitatge.

Per tant, em sap greu, però tal contradicció entre Fires i Congressos i nosaltres no existeix perquè l'any 2000 hi haurà pistes d'aventures; segurament no tindrà aquest nom, perquè no és tal pista d'aventures, no és això el que nosaltres volem posar en marxa per dirigir cap als joves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 336/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret de protocol.

Passam a la quarta pregunta, també ajornada a la sessió anterior, la 336/00, relativa al Decret de protocol, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, qui té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Sr. Conseller de Presidència, aquesta pregunta, i davallant un poc els decibels de les anteriors, queda formulada amb els seus propis termes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Sr. Huguet, li agraeixc que en davall el to, esper que també en la rèplica ens mantinguem en aquesta mateixa línia. Jo li puc assegurar que la meva contestació serà en el to que crec que haurien de tenir totes, si no fos que, a vegades, algunes no es puguin donar així.

Li diré que vostè fa unes acusacions en el seu escrit que nosaltres no podem compartir. Vostè diu que faltam a la representativitat dels pobles de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Miri, nosaltres creim que si ho fa per dir que la representativitat del president és més que la del president del consell, nosaltres consideram que també les presidentes o els presidents, en aquest cas, ara són presidentes dels consells, tenen la representativitat del nostre poble, per tant, no atemptam contra cap representativitat.

Per altra part, si això pot parèixer o demostrar que nosaltres anam en contra de qualsevol norma estatutària o norma estatal, li diré que aquest decret va passar pel Consell Consultiu i va passar tots els informes de constitucionalitat ajustats a la legalitat, tots els que són requerits i tots els instruments que tenim a la comunitat autònoma perquè se'n faci valoració. Per tant, no tenim cap dubte que aquest decret no atempta contra cap representativitat, que pareix que és el que vostè diu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President.

A aquestes altures dels anys que ja duim en el Parlament, em costa moltíssim acusar de res ningú si no tenc proves fefaents. Jo aquí no acús, dic que atempta contra la representativitat dels pobles de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera pel que fa a la representativitat que ostenta i ha de continuar ostentant el president del Parlament de les Illes Balears, en referència a aquesta autoritat, no a res més. Havia d'acabar de llegir la pregunta, perquè, si no, es presta a confusió.

Hi ha una cosa que és claríssima i que s'ha d'explicar. Aquest decret ha passat tots els tràmits que vostè diu que jo conec per una raó molt senzilla, perquè només pot fer referència i aplicació a aquells actes en què només hi hagi autoritats

autonòmiques, enteses aquestes com el president de la comunitat, els presidents dels consells i els membres del Govern, perquè ni tan sols pot ser d'aplicació quan afecta el president del Parlament de les Illes Balears, perquè forma part del reial decret que hi ha per damunt d'aquesta norma que vostès publiquen.

La segona autoritat d'aquesta comunitat autònoma, de totes les comunitats autònomes, és el president del Parlament, no sí el nom del governant és Pau, Pere o Bernat, no, el president del Parlament, sigui qui sigui, que és qui té la representativitat dels pobles, perquè els parlament, li ho record, estan per damunt d'altres institucions, les altres institucions.

Per tant, jo crec que vostès, i ho han de reconèixer, i enhorabona, no em tregui: "vostès haurien fet igual", perquè açò és un joc d'al·lots i no hi vull entrar, però crec que vostès aquí s'han vist fermats a uns compromisos signats de protocol. És un problema fotogràfic, aquest decret de protocol és un problema fotogràfic. Com que les fotografies no es poden publicar allargades, es publiquen horitzontalment, doncs, qui està el número cinc o el número sis no surt, hi surten el segon i el tercer, com a màxim. És un decret de problema fotogràfic.

És un decret en què vostès, efectivament, consoliden l'eslògan d'una manera clara, d'una manera fefaent, l'eslògan "Quatre illes, un país, cap frontera" i una virreina, en funció de l'illa que sigui, perquè no vull que em malinterpretin, perquè, si no, donarem massa protagonisme, perquè sembla que només n'hi ha una, i no, no, no, amb aquest decret n'hi haurà tres, afortunadament.

Però jo crec que haurem de prendre mesures, i ja li anuncio que el nostre grup parlamentari presentarà una proposició no de llei perquè en el que afecta, i miri què li dic, *light*, suau, en el que afecta la representativitat del president d'aquesta cambra, que representa totes les illes, atès que és la primera cambra, institució democràtica, d'on emanen les altres, tenguí el lloc que li correspon.

La nostra proposició no de llei només serà per modificar el decret fet pel Govern, atès que el Molt Hble. Sr. President del Parlament de les Illes Balears torni a ocupar el segon lloc de protocol, que mai no havien d'haver canviat.

I per acabar, per acabar, i en els actes en què hi sigui un batle *de la localidad*, com diuen en castella, i organitzi l'acte, on el posam?, o quan hi sigui el delegat del Govern o la delegada del Govern, on la posam? Per tant, queda clar que aquest decret queda circumscrit únicament i exclusivament a aquells actes en què hi hagi membres del Govern, el president del Parlament i la presidenta o les presidentes dels consells insulars, perquè en qualsevol altre acte que no sigui d'aquestes característiques, qualsevol de les altres autoritats que s'estipula al Reial decret de protocol, és primerament d'aplicació el Reial decret de protocol que no aquest.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

La veritat és que amb el Sr. Huguet és agradable debatre i estic content que els seus no l'hagin volgut enviar a Madrid perquè hi aprofundirem i farem un bon treball en tots aquests temes. Estic content perquè crec que és important reflexionar sobre el que deia ell; ara sí, recordi una cosa, no els diré que vostès feren les coses igual, en això no feren res, durant setze anys no hi feren res, vostès varen esperar que hi hagués un decret estatal i es regien per aquest decret estatal. Hi havia altres comunitats autònomes que havien fet els seus decrets, però a la nostra comunitat autònoma, un dret que teníem, una possibilitat que teníem, no la regulaven, hi deixaven el decret estatal.

Nosaltres creim que una de les coses que fa grossa l'autonomia és tenir capacitat, dins les nostres possibilitat, de regular el que hem de regular.

Per altra part, no em digui això dels batles, perquè vostè miri el decret estatal i veurà on estan col·locats els batles. No canvia, no canvia. És a dir, els batles es col·loquen allà on es col·loquen, i nosaltres estam col·locats on estam col·locats, és el mateix cas, per tant, no canvia.

A més, vostè sap, i ho sap bé, que és necessari que ara aquest decret es desenvolupi, perquè, a més, ho diu el decret, una ordre en què s'entrecruarà el decret estatal, que això que el decret estatal està per damunt i tal és una valoració seva, i supòs que ho discutirem el dia de la proposició no de llei que vostè farà; per tant, no hi vull entrar més.

Però sí que li diré que crec que és important el tema que vostè ha dit, és a dir, com hem arribat a fer aquest decret, com ho fa el nou Govern per fer aquest decret. Miri, des del mes nou, des de setembre, vàrem enviar el primer esborrany de decret a tots els consells insulars, a la Felip i a totes les conselleries perquè tothom pogués dir la seva. Va passar per dues comissions de secretaris generals tècnics. Després va anar al Consell Consultiu i al final, després de tres mesos, es va aprovar pel Consell de Govern. Tots els consells insulars, la Felip, tothom, ningú no va manifestar cap desacord amb el decret, ningú no va manifestar cap desacord amb el decret, i les petites esmenes que es varen manifestar per totes aquestes institucions, totes, hi varen ser incorporades.

Per tant, jo crec que aquest decret, que tendrem ocasió, com vostè ha dit, de debatre, i amb molt de gust ho debatrem, perquè jo crec que és legítim que vostès, a un tema com aquest li vulguin treure punta, i fer certes bromes de virreis, és legítim, i a més va molt amb vostè, i jo li agraesc perquè això ho posa en

positiu fins i tot la pròpia cambra, perquè ens dona una cordialitat que crec que és bona, i no és bona la crispació, sinó aquesta. Però el que sí li puc dir, per acabar, és que hem fet un decret consultat, elaborat, treballat, amb tothom i a més que no vulnera ni el decret de l'Estat, ni vulnera cap norma ni cap llei aplicable en aquest moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.5) Pregunta RGE núm. 316/00, de l'Hble. Sr. Diputat Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a exclusió de la ciutat d'Eivissa del mapa d'ajuts europeus a l'Objectiu 2.

Passam a la pregunta número 5, també està ajornada de la sessió anterior, és la 316, i és relativa a l'exclusió de la ciutat d'Eivissa del mapa d'ajuts europeus a l'objectiu 2, que formula l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. La don per formulada en els termes que consta a l'ordre del dia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, inicialment el Govern, la proposta que va elevar a la Unió Europea per al nou mapa de l'objectiu 2 va incloure la ciutat d'Eivissa, capital; però davant el fet que l'illa d'Eivissa, la inclusió de la ciutat, de Vila, suposava una densitat superior a la permessa per la Unió Europea, el Govern va optar per retirar de la proposta la capital d'Eivissa, perquè és la que té més població, i la que té menys nombre de superfície. Li he de dir que estic d'acord amb aquesta decisió que es va prendre, ara, això no vol dir que Vila quedi exclosa de les ajudes europees, sinó que com a mesura transitòria per als municipis que estan eliminats del nou programa, també tindrà accés a unes ajudes transitòries, que permetran que les subvencions a empreses s'elevin del 15 al 30. Per tant, no és cert que quedin exclosos exclusivament dels programes europeus. L'únic que he de lamentar és que aquesta decisió, que va prendre l'anterior executiu, i que jo crec que és correcte, perquè gràcies a aquesta decisió la resta de municipis d'Eivissa entren a dins l'objectiu 2. L'únic que he de lamentar és que d'això, membres del Partit Popular, i concretament un anterior conseller del Govern ho hagi volgut utilitzar d'una manera partidista en contra d'aquest govern, i que fins i tot algun membre del Partit Popular m'hagi insultat a mi personalment per aquest tema, quan aquesta proposta és de dia 19 de juliol, en carta que l'antic director general d'economia, el Sr. Rosselló, va enviar al director general d'anàlisi i

programació pressupostària, del Ministeri d'Economia i Hisenda, i per tant aquest diputat que els parla va prendre possessió dia 28 de juliol, nou dies més tard que la carta sortís cap al Ministeri. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Ferrer, té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Just per parlamentari després d'aquesta informació que dona el vicepresident. La demagògia una vegada més, o l'amnèsia del Partit Popular, ateses les informacions, que deia que era el que ens havia creat una certa alarma a Eivissa i Formentera, que sortien per part del president de particular en aquelles illes, i que ja dic: o amnèsia o demagògia, i el que vist avui matí m'inclina a pensar que és demagògia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern? Renuncia al torn

I.6) Pregunta RGE núm. 418/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa.

I Passam a la sisena pregunta, 418, relativa a obres de l'Escola d'hostaleria d'Eivissa, que formula l'Hble Diputat Sr. Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. La pregunta aquesta queda feta amb els propis termes amb què està redactada, que diu: "Quan pensa el conseller de Turisme que estaran totalment acabades les obres de l'escola d'Hoteleria a Eivissa?"

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Les obres de l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa es varen acabar al mes de setembre, i quan la secció tècnica de la Conselleria va anar a fer el final d'obra, varen detectar 17 deficiències. Se li va dir a l'empresa, que era Ferrovia, que les esmenàs, i quan s'havien d'esmenar aquestes deficiències, que ja era dins el mes de novembre, hi havia un curset a l'Escola, i aquesta empresa va demanar una pròrroga de quatre mesos. Per tant, jo entenc que aquestes obres s'han d'acabar al mes d'abril, més o manco, que seria quan acabaria la pròrroga dels quatre mesos.

L'altra part supòs que també li deu interessar, la part que fa referència a les cuines, en aquests moments estam pendants de

les reunions que han de mantenir la Conselleria de Treball, l'Escola d'Hoteleria i el Consell Insular per determinats cursos que es faran el pròxim any, i definim una mica més el caràcter de l'Escola, per poder-ho adjudicar tan aviat com sigui possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Palau, té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Precisament m'havia preocupat amb la primera part de la contestació el Sr. Conseller, quan m'havia dit que les obres estaven acabades des del mes de setembre, i han fet molt bé els serveis tècnics de la Conselleria si han anat allà i no han acceptat l'obra, perquè l'obra no està acabada. I no està acabada, perquè aquest diputat que li parla coneix la situació en què està l'obra, coneix l'empresa que la fa i coneix el director de l'obra; i en aquest moment estic content de conèixer quina és la voluntat del Govern, i jo demanaria que no fos altra que acabar les obres tan prest com sigui possible. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme? Renuncia al torn.

I7) Pregunta RGE núm. 419/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursos a l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa.

Pregunta núm. 7, 419, relativa a cursos de l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa, que formula l'Hble Diputat Sr. Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta, com veurà, Sr. Conseller, va una mica en relació amb la que he fet amb anterioritat, perquè sense que tinguem les obres acabades, difícilment es podrà començar a l'Escola a impartir els cursos com a extensió de l'Escola d'Hoteleria a les Illes Balears. També estaria molt content que fos vostè que em contestàs, i li diré precisament quin és el motiu, perquè no fa gaire dies que damunt un mitjà de comunicació precisament a l'illa d'Eivissa, no sé si també va ser a nivell regional, sortia que pareixia que hi havia un petit enfrontament, o més gros, com li vulguem dir, entre la Conselleria de Treball i la Conselleria de Turisme, per veure quin era, o millor dit, que la de Treball reclamava que l'Escola d'Hoteleria passàs a Treball. Jo, com és natural, aquí no hi puc fer res; una decisió del president del Govern dirà a quina s'ha d'adscriure, encara que crec que tenc la idea molt clara de quina és la que l'hauria de gestionar, però el que sí que li demanaria és quan pensa vostè que podran començar els cursos com a extensió de l'Escola d'Hoteleria de les Illes Balears, no cursos de formació que es puguin fer puntualment en determinats moments, sinó que puguem dir que l'Escola d'Hoteleria de Balears ha entrat en funcionament per a l'illa d'Eivissa i Formentera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Com vostè coneix perfectament bé, hi ha un conveni signat, i que fa referència a cursos de formació ocupacional bàsicament. De totes maneres també dins aquesta línia de cursos de formació ocupacional hi ha una oferta per part de l'Escola d'Hoteleria cap al sector, a fi que es puguin concretar cursos. Però en aquests moments jo li diria, una vegada acabat el Pla Mestral, i aprovat en el decret de dia 7 de febrer el nou pla de formació, estam pendents de la reunió entre la Direcció General de Formació, el Consell Insular d'Eivissa i l'Ajuntament d'Eivissa, perquè ens especifiquin exactament els cursos que es faran enguany. I a més d'aquests cursos, com li torn a repetir, hi ha l'oferta de 80 cursos per part de l'Escola d'Hoteleria, a fi que ens diguin per part del sector quins són els que li interessin, és a dir, una vegada que hagin determinat algun d'ell jo supòs que es podran donar, com ja s'ha donat dia 5 de novembre de l'any passat, algun d'aquests cursos, perquè supòs que no faran falta les instal·lacions de la cuina. Estam pendents d'aquesta contesta, i a mi m'agradaria, com a vostè, que poguessin començar tan aviat com sigui possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. En fi, per centrar -nos, jo distingiria dos punts diferents en el que es pugui fer en l'Escola d'Hoteleria. Una cosa, com li he dit abans, són els cursos puntuals de formació que es puguin fer, bé sia d'acord amb la Federació d'Hoteleria, o bé sia d'acord a través d'altres institucions locals, i l'altra és el que ha de ser la posada en marxa de l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa i Formentera, amb tots o amb la majoria dels programes i dels estudis que es puguin impartir a l'Escola d'Hoteleria de Balears, és a dir que sia una vertadera extensió, i que els ciutadans d'Eivissa i Formentera que vulguin cursar determinats estudis allí, no puguin fer.

Miri si vaig lluny, Sr. Conseller, independentment d'aquests cursos que vostè ha anunciat, i que jo també conec que es fan, i que crec que fins i tot hi ha compromisos que s'han de fer, jo només li faig una demanda: que l'Escola d'Hoteleria d'Eivissa i Formentera pugui estar en funcionament per al proper curs a primer d'octubre. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies. Compartesc la necessitat que l'Escola hagi de ser quelcom més que una escola de formació ocupacional,

però vostè va molt lluny, però va bastant més lluny que el conveni que es va firmar, perquè el conveni que es va firmar dia 15 de gener del 99 només contemplava la formació ocupacional. Nosaltres en aquests moments el que estam fent és intentar posar en marxa aquest conveni, i estam estudiant per un altre costat, a dins la mateixa escola, la possibilitat d'ampliar aquesta escola d'Eivissa. Però el que li vull repetir és que estam aplicant un conveni que es va signar dia 15 de gener, i que vostè, igual que jo, va més enfora que aquest conveni que es va firmar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, amb el que hem pogut sentir.

I.8) Pregunta RGE núm. 423/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repartiment dels fons que recapta l'ecotaxa.

La pregunta número 8 està ajornada pel Govern amb temps i forma.

I.9) Pregunta RGE núm. 425/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació per part de la Conselleria de Turisme de projectes que es finançaran amb l'ecotaxa.

I la pregunta número 9, la 425, és relativa a presentació per part de la Conselleria de Turisme dels projectes que es finançaran amb l'ecotaxa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Medi Ambient, vaig tenir ocasió de participar a la primera i fins ara única reunió de la Comissió Mixta entre l'Estat central i aquesta comunitat autònoma en matèria de turisme de desenvolupament del règim fiscal. Allà se'ns varen explicar tota una sèrie de projectes que havien de ser duts endavant amb la col·laboració de l'Estat central, i subsidiàriament amb els fons que es puguin recaptar en el futur amb aquesta famosa ecotaxa de la qual està parlant el Govern, i l'endemà vàrem tenir ocasió de comprovar mitjançant els mitjans de comunicació, que s'expressava la indignació i la sorpresa per part de la Conselleria de Medi Ambient, en el sentit que els projectes mediambientals que s'havien esmentat el dia anterior a aquella reunió eren desconeguts per part de la Conselleria de Medi Ambient, fins al punt que el propi director general de Litoral i Territori, Sr. Nofre Rullán, que era present en aquella reunió, desconeixia completament tots aquests projectes. Davant aquesta exposició dels fets, ens agradaria conèixer quina és l'opinió de la consellera de Medi Ambient en relació amb el fet que importants projectes de recuperació mediambiental, que han de ser finançats amb l'anomenada ecotaxa, siguin desconeguts per part del seu departament en el moment en què són presentats a l'opinió pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat. Bé, en primer lloc, tal com s'ha dit, encara està per veure, esper que no hi hagi problemes per l'aplicació de l'ecotaxa. En segon lloc, tots els projectes que s'han de finançar a través de la futura ecotaxa esper que siguin coneguts per part de totes les conselleries del Govern, crec que no hi haurà cap tipus de problema, i per tant, tenint en compte que la finalitat de l'ecotaxa és mediambiental, idò que precisament la Conselleria de Medi Ambient sigui una de les conselleries que hi tengui un protagonisme important.

Dit això, per tant, respecte dels projectes que es varen presentar a la Comissió mixta a què vostè va participar, com vostè sap eren projectes, alguns eren coneguts per part de la Conselleria de Medi Ambient, i d'altres no, eren duts directament per la Conselleria de Turisme, però jo crec que en aquest moment, i tenint en compte que tots són projectes, i encara no estan decidits globalment pel Govern, crec que no ha d'existir cap tipus de conflicte en el futur per poder decidir que si bàsicament és una taxa mediambiental, amb una finalitat mediambiental, idò que els temes de medi ambient seran els prioritaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat, Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Entenc que per part de la Conselleria de Medi Ambient i de la seva consellera hi ha hagut avui una rectificació de la postura del conseller de Turisme, perquè el conseller de Turisme ens va explicar allà tota una relació de projectes que varen ser publicats, insistesc, l'endemà a tots els mitjans de comunicació, i que eren projectes que serien finançats amb càrrec a l'ecotaxa. De tots aquests projectes aquí hi ha una relació que va publicar un diari: de vuit projectes n'hi havia sis de desconeguts per part de la Conselleria de Medi Ambient, i dos de coneguts. Suposam, esper, hem dit, que la darrera notícia per part del Govern és la seva, i que en conseqüència tots aquests projectes que va anunciar el conseller de Turisme no seran projectes a finançar amb l'ecotaxa.

Però m'ha de permetre, Sra. Consellera, que dubti que realment vostè pugui imposar el seu criteri. Avui ens hem despertat tots i hem llegit els diaris, i hem vist que dubtam si vostè i el seu partit forma o no forma part d'aquest govern. A vostès, els hem vist avui, als Verds, exigint al Govern determinades qüestions en política d'aigües. Vostè forma part del Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer, ceneixi's a la qüestió de la pregunta.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, m'hi cenyiré tot d'una. Ho dic en el sentit, Sra. Consellera, que esperem que la seva força dins el Govern no només sigui aquí, al Parlament, per quedar bé davant un diputat, sinó que efectivament pugui imposar els seus criteris, pugui imposar el que és realment la seva lògica mediambiental, i que efectivament aquesta resposta que avui m'ha donat sigui certa, i que no li tornin a ficar un gol, com li varen ficar el dia d'aquesta comissió mixta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT;

Gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Consellera de Medi Ambient, cenyida a la qüestió de la pregunta, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat. En principi, a mi no m'han ficat cap gol, i en segona recordar-li que jo som part del Govern, que el meu partit forma part d'aquest Govern, i per tant no dubti en absolut que estic actuant com a consellera de Medi Ambient del Govern del pacte de progrés, que esper que duri per molts d'anys.

Dit això, i precisament com a persona, no només persona sinó consellera de Medi Ambient, està clar que si l'ecotaxa, com he dit abans, té una finalitat mediambiental, que la Conselleria de Medi Ambient no només tengui coneixement, sinó també que participi en tot el que són els projectes, que seran finançats per la futura ecotaxa. Dit això, no hi haurà cap tipus de problema, o esper que no n'hi hagi, perquè evidentment sí que no serà per imposició, sinó que serà precisament en el que competeix a les competències de Medi Ambient, perquè la finalitat de l'ecotaxa sigui en projectes que siguin ecològicament sostenibles, i per tant que si cal siguin tractats per part de les distintes conselleries. El que passa és que, com he dit, és una qüestió que està en projecte, no és una qüestió encara definitiva, per tant tot això només són projectes que suposadament es podran dur endavant, però que evidentment encara no tenim ecotaxa, encara no està definit totalment com es farà, estam debatent aquesta qüestió, i per tant esper que aquest debat quan sigui definitiu, podrem parlar dels projectes definitius. Per tant, crec que li queda prou clar, que evidentment aquí cadascú té el seu paper, i aquest govern té molt clar que l'ecotaxa que es farà bàsicament serà per a projectes mediambientals, en els quals crec i esper que no hi hagi cap problema a les distintes conselleries per dur-los endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.10) Pregunta RGE núm. 420/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mari i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissió d'estudi amb l'objectiu d'avaluar l'ensenyament en llengua catalana.

I.11) Pregunta RGE núm. 421/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a data d'aprovació de la Junta Interinsular de patrimoni històric de la inversió de 51 milions de pessetes per a la restauració de l'església del Roser a Ciutadella de Menorca.

La pregunta número 10 i la pregunta número 11 estan ajornades amb temps i forma pel Govern.

I.12) Pregunta RGE núm. 422/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalització de les obres del tren Inca-Sa Pobla.

Per tant, passàrem a la pregunta número 12, la 422, relativa a la finalització de les obres del tren Inca-sa Pobla, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Verger, del Grup Parlamentari Popular... Sí, disculpi, Sr. Diputat, és que en el seguiment habitualment em posen, sense intenció, alguna petita trampa, i efectivament l'ordre del dia diu Sr. Jaume Font, i el seguiment diu Sr. Joan Verger. Per això he llegit més a poc a poc. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i gràcies per l'aclariment; senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, li volem demanar quan estaran acabades les obres del tren d'Inca fins a sa Pobla, sent conscients, i corregir el president de la comunitat autònoma aquell dia que contestà aquella pregunta, que vostès havien anat a Inca, al dijous bo, en tren i havien tornat en cotxe oficial, que ell em va dir i jo no vaig poder replicar, que fins i tot ho havíem fet malament perquè ara havien de tirar els ponts que havíem d'haver tirat abans. Això vostè, que és un tècnic, sap que l'obra només era possible d'aquella forma, inicialment. El que passa, com que no tothom és tècnic en aquest tema ni els coneix, dir qualque cosa d'aqueixes queda bé. A mi el que em preocupa, i em consta que aquí també hi ha el director dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, és que a part de les obres en concret, vostès encara no tenen en aquests moments els terrenys on anirà assentada l'arribada a sa Pobla, i m'agradaria que ens digués quan pensa que el tren arribarà a sa Pobla, a Llubí i a Muro, i estaran acabades les obres, per favor. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Efectivament nosaltres, vostè sap que per part de l'empresa es va demanar un ajornament de sis

mesos, i confiam que dins aquest estiu es puguin acabar aquestes obres, no tant inaugurar, perquè tots sabem que ja les varen inaugurar vostès. Efectivament en el tema del tren sí podem parlar de temes tècnics, i és que per exemple actualment han hagut de desmuntar unes vies, efectivament el pont no s'havia de tomar, però sí es varen posar unes vies damunt un pont que s'havia de tomar, simplement per fer una foto. Però bé, efectivament hi ha el tema dels terrenys de sa Pobla, i esper que aquest estiu estigui tota acabada l'obra, però jo també ja aprofit per demanar-li que sap que hi ha un informe que li hem demanat a l'Ajuntament de sa Pobla, que confii que respongui pròximament; i després tenim un problema amb l'Ajuntament d'Inca en el que fa referència a un mur de contenció, que esperam que també sigui un tema que se solucioni pròximament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Em pareix bé que la contesta sigui que estaran acabades d'aquí a sis mesos, és a dir, vostè dóna una data, em pareix molt bé, ho torb valent. Jo li garantesc que nosaltres no varem inaugurar el tren, nosaltres anàrem a veure un projecte que varem posar en marxa des del Partit Popular, amb tota la nostra humilitat; i que també creim en el transport públic, i jo era damunt aquell tren, i li faig a saber una cosa: em vaig emocionar, perquè després de 18 anys el tren tornava cap a sa Pobla. El que tal vegada potser que a vostè li sapigués greu que nosaltres posàssim en marxa aquesta iniciativa. És a dir, no es faci tan fàcilment segons quines festes sobre quines coses que gent de fora poble, de la part forana, hi estan molt implicats, i de distints partits, del seu també.

Del que no pas és d'això de l'informe de sa Pobla. Vostès tenen uns terrenys que estan requalificats, on l'arribada del tren és possible. Vostès han presentat una al·legació a les Normes Subsidiàries, perquè allà es puguin també fer uns habitatges de protecció oficial. Això no té res a veure, ni es torbarà un any i dos la modificació de les Normes, o la revisió, això no té res a veure amb que vostès comprin els terrenys per allà on ha d'arribar el tren, perquè en aquest moment vostès no tenen comprats els terrenys d'allà on ha d'arribar el tren a sa Pobla, i no té res a veure amb l'al·legació a les Normes Subsidiàries, perquè una cosa és una al·legació a unes normes subsidiàries que estan en revisió, que s'ha de contestar perquè en aquests terrenys es puguin edificar aquests habitatges de protecció oficial, que ens tendran al seu costat, cap problema ni un, jo no he de contestar una al·legació, si serà sí o no, l'al·legació es resoldrà com les altres, es farà l'aprovació provisional, s'emetran els informes de totes les conselleries, i s'enviarà al Consell Insular per a l'aprovació definitiva. És a dir, això no té res a veure amb el fet que vostès adquireixin els terrenys, la feïnada que ha fet l'Ajuntament per posar d'acord aquesta gent, amb el problema d'un pou que hi ha allà dedins, que rega horts a 800 metres, doblers que ha avançat també l'Ajuntament. O s'arregla el problema aquest d'una vegada per totes, que les escriptures (...) a notaria, i no es posen excuses de mal pagador,

o el tren ni d'aquí a sis mesos serà a sa Pobla. Tenen damunt el seu terrat la pilota, i és senzill, tenen el suport de l'Ajuntament de sa Pobla per modificar allò, perquè com que allò és sòl urbà, i el paguen a 17.000 pessetes, puguin vostès treure la rendibilitat que sigui necessària fent uns habitatges. Què volen més? Tenen la voluntat política aquesta. A l'avantprojecte de les normes no figurava, a partir de l'al·legació s'incorporarà, però això no té res a veure amb que vostès no comprin els terrenys. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Efectivament, el que és evident és que no esperarem a fer la compra pendants d'açò; el que jo li he demanat és la col·laboració. Quant a la voluntat del tren, compartim la seva mateixa; i quant a les dates, no som menys valent que vostè quan el maig del 99 va dir que dins aquest estiu inaugurarem el tren, m'entén? És a dir, que vaig amb avantatge respecte de vostè, perquè nosaltres sí que tenim possibilitats que s'inauguri dins aquest estiu. Però vostè té declaracions de l'any 99, maig del 99, quan les obres estaven a un 20%, o a un tant per cent petit, no s'havia fet cap pagament encara, ja dient "aquest estiu inaugurarem". És a dir, no som menys valent que vostè, dient açò. I quant a la voluntat de solucionar tots aquests problemes, vostè sap perfectament que estem en açò, i que si s'han de comprar els terrenys, es compraran.

I jo entenc que vostè s'emocioni, però jo crec que s'haurien pogut fer la foto ben igual sense necessitat s'obligar a posar unes vies que després s'han hagut de llevar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 424/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de la central tèrmica de Sant Joan de Déu.

Passam a la pregunta número 13, 424, relativa a tancament de la central tèrmica de Sant Joan de Déu, que formula l'Hble Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, que té la paraula en nom del Grup Popular.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Supòs que serà el vicepresident que em contestarà, o el conseller d'Ordenació del Territori. Per tant, a l'espera de qui sigui el que hagi de contestar aquesta pregunta, crec que està prou clara, que queda formulada amb els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Sr. President, li volia demanar l'ajornament, perquè estava previst que contestàs aquesta pregunta la Sra. Misericòrdia Ramon, i veig que és absent de la sala; i deman disculpes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Efectivament es pot fer ús d'aquesta prerrogativa. Jo l'únic que he de lamentar és que se'n faci ús en aquest moment, quan la consellera sabem que és aquí; i els consellers en torn de preguntes, si hi són han de ser dins la Cambra, perquè açò és un menyspreu al Parlament, sobretot quan són aquí; i normalment s'havia agafat la norma, aquest govern, d'ajornar les preguntes prèviament a començar el plenari, justificant l'absència de consellers, però quan hi són, hi són.

EL SR. PRESIDENT:

Està clar, gràcies, Sr. Huguet. S'ajorna la pregunta a petició del Govern. El Govern ha demanat ajornament de la pregunta.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN:

Sr. President, ha entrat la Sra. Consellera, no ha acabat el torn, i si...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident del Govern, vostè ha demanat ajornament de la pregunta. Jo li he concedit. La pregunta queda ajornada.

I.14) Pregunta RGE núm. 4706/99, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a feina que realitzava la Sra. Isabel Fluxà.

Pregunta número 14, 4706, relativa a la feina que realitza la Sra. Isabel Fluxà. I la pregunta la fa l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. A una sessió d'aquestes darreres, no record exactament si era la darrera o l'anterior, a una pregunta d'aquest diputat vàrem poder comprovar com la Sra. Fluxà va estar fent feina a Fires i Congressos sense contracte, de paraula del Sr. Sampol, el seu vicepresident, així ho va dir, que no va estar contractada mai, i el més greu, que tampoc no estava donada d'alta de la seguretat social. Aquest fet creim que és molt greu, però el que ens motiva avui és poder saber quines feines va fer durant aquestes tres setmanes en què va estar a Fires i Congressos,

perquè el Sr. Sampol va dir que havia fet feina però que no havia encaixat, i per tant no se l'havia contractada, i a mi em consta que la Sra. Fluxà va ser presentada als companys de Fires i Congressos com a directora de fira. Demanam a veure quines feines va fer la Sra. Fluxà durant aquests dies que va estar fent feina -diguem-ho així- a Fires i Congressos. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Em pensava que aquesta pregunta havia quedat contestada fa quinze dies. Vostès saben que -ho saben més que ningú, perquè han utilitzat aquesta forma de contractació centenars de vegades- la modalitat de contracte d'obres i serveis és legal, o com a mínim vostès així l'han utilitzada molt de temps, i aquesta era la fórmula que es tenia prevista per contractar aquesta persona, si els seus serveis haguessin estat necessaris. Aquesta persona va estar 15 dies allà dedins, i inicialment estava previst que reforçàs l'equip d'Alimenta, que s'ha celebrat aquests dies, per cert amb un èxit molt important, especialment per als productors del producte balear. Precisament era per reforçar la presència d'empreses representants del producte balear. Bé, al final ni aquesta persona reclama res, ni ha costat ni una pesseta a Fires i Congressos. De mutu acord no es va formalitzar el contracte; es pot dir que va estar a prova aquests 15 dies, i per tant no sé quin problema hi veu. Si l'interessada no reclama, i si a Fires i Congressos, si a l'empresa no ens ha costat ni una pesseta, quin problema hi ha en tot això, Sr. Oliver? Crec que si vostès haguessin actuat de la mateixa manera ens hauríem estalviat dotzenes de milions de pessetes que han pagat a persones que, com vagi dir l'altra vegada, ni compareixien per Fires i Congressos. Aquesta persona va comparèixer, no va encaixar dins l'equip, no li va agradar la feina, no va cobrar, i per tant deixem-ho estar així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Ho crec, Sr. Sampol, deixem-ho estar així. El problema no és si ha cobrat o no ha cobrat, el problema és la il·legalitat que vostès han comès. Una persona no pot estar tres setmanes fent feina a una empresa sense estar donada d'alta a la Seguretat Social, per favor! Què és, que vostès tenen cera del Corpus? Convendria, i ho vaig dir, que anassin a mirar les seves dependències.

Però miri, aquesta pregunta no va quedar contestada. Vostè sap que les preguntes no poden ser dues en una mateixa,

perquè el més net hagués estat demanar quin contracte i quina feina, però reglamentàriament no es pot fer i, per tant, vaig demanar quin contracte tenia i avui deman quina feina fa que, per cert, no m'ha contestat. Jo no deman quin contracte tenia ni si havien estalviat pessetes; ho veurem, 30 milions els costarà, ja els costa, millor dit, acomiadar set treballadors, i n'havien d'estalviar 20 i ja n'han contractat vuit, vostès, de treballadors. Per tant vostè no m'ha contestat.

Em diu que era per reforçar l'equip d'Alimenta; què he d'entendre?, que era per fer de comercial o per fer de directora de vendes? Em contesti, per favor, i si no em vol contestar no ho faci, també és lliure de fer-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula per tancar.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Sr. President. Sr. Diputat, li he contestat ja per enèsima vegada. Jo no veig la il·legalitat en el fet que una persona accepta estar a prova dins una empresa i a la qual hom diu que se li formularà el contracte com a autònoma una vegada que s'arribi a un acord i, de fet, no sé si vostè actua d'advocat laboralista en nom d'aquesta persona, però la veritat és que aquesta persona de bon grat ha acceptat aquestes condicions.

Quines feines havia de fer? Jo li dic, reforçar l'equip d'Alimenta. Com?, captant empreses del producte balear perquè anassin a exposar allà dins, i reforçant l'equip amb moltes feines que hi pogués haver. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.15) Pregunta RGE núm. 4707/99, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris del contracte de Fires i Congressos amb diferents persones.

Passam a la pregunta número 15, que és la 4707/99, relativa a criteris del contracte de Fires i Congressos amb diferents persones, que formula l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

La don per formulada, Sr. President. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, vostè ha dit, i ho han dit també persones que feien feina anteriorment a Fires i Congressos, que per substituir aquestes persones s'ha contractat més gent i que, per tant, hi ha una despesa econòmica molt superior.

Contestant directament la pregunta que vostè em formula li diré que la Sra. March fa les funcions que feien el cap de premsa i el cap de protocol. És una persona de confiança de l'actual director general de Fires i Congressos i, com a tal, acabarà el contracte el dia que vulgui, o que acabi les seves funcions el director general de Fires i Congressos. Intentarem..., intentarem no, em comprometo a no deixar persones fixes que ocupen càrrecs de confiança, intentaré no trobar-me amb periodistes de la confiança de l'antic president que, més que funcions a Fires i Congressos, feien de cap de premsa de l'Ajuntament de Lluçmajor del qual vostè era batle, i jo intentaré no fer aquestes coses, i que aquesta persona contractada per fer les funcions de cap de premsa i cap de protocol acabi el dia que els polítics que l'hem nomenada també acabem.

El Sr. Crespí és administratiu. Se'n cuida de tota la qüestió del *mailing*, informació a les empreses i, a la vegada, li he de dir que aquestes dues persones compleixen una funció: de les 35 persones de plantilla no n'hi havia cap que sapigués escriure en la nostra llengua; ara com a mínim tenim dues persones que permeten que la documentació es faci en català en compliment de la Llei de normalització lingüística que també obliga les empreses públiques del Govern.

La tercera persona, el Sr. Albert Roca, ja feia feina per a Fires i Congressos com a publicista, si bé contractat per una empresa per a cada una de les fires per 500.000 pessetes mensuals; el que es fa és normalitzar aquest contracte, perquè és un bon publicista, per estalviar alguns milions de pessetes anuals en concepte d'IVA que vostès pagaven per haver de facturar a una empresa privada el que ara farà aquesta persona com a contractada de Fires i Congressos.

Li he de dir que amb aquestes contractacions estalviam. El cap de premsa i el cap de protocol entre tots dos suposaven un cost d'11.863.320 pessetes; la Sra. March costa 5.363.320 pessetes. Hi afegim el publicista i l'administratiu i tenim que el cost total dels nous contractats és de 15.441.000 pessetes. El cost total de l'anterior equip de direcció substituït era de 24.063.000 pessetes. Per tant, amb aquestes tres substitucions estalviam 8.622.000 pessetes cada any i no és que siguin més llests que els altres, simplement van a fer feina un mínim de vuit hores cada dia. Les persones que hem substituït molts de dies ni compareixien per l'empresa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Molt hàbilment el Sr. Sampol una vegada més no em contesta la pregunta i agafa el seu camí, la seva carretera, que és el que li convé. La pregunta diu: "Amb quins criteris". Quan demanam els criteris demanam a veure quin perfil de persona s'ha cercat.

Vostè em diu que han substituït unes persones i que han estalviat molts de doblers; jo li dic que no és cert, perquè aquest cap de premsa que vostè diu, la Sra. Joana Maria March, que és cap de premsa i de protocol, resulta que han contractat un altre periodista, que han contractat un altre periodista que no sap escriure en català i que per això han contractat el Sr. Francesc Crespí, regidor de Sta. Eugènia, amb un contracte d'obres i serveis perquè faci les traduccions en català de les notes de premsa que fa la Sra. Estada.

I bé, quins criteris? No hi tenc res a dir, però vostès han tret a fora un professional del periodisme que quan va entrar a Fires jo ni el coneixia, que quedí clar, vostè ho creurà o no, però un professional de periodisme, i qui fa aquesta funció, amb tots els respectes cap a aquesta persona, és una auxiliar de clínica; ho respect, però no sé quines funcions pot fer a una empresa privada una persona..., i és clar, llavors ha de necessitar aquestes altres persones.

Sr. Albert Roca. Sap per què l'han contractat?, perquè el Sr. Humbert Colom sabia fer funcionar el Macintosh, en sabia, i era qui feia tota la maquetació de totes les revistes i tots els catàlegs de fires. Clar, com que ara no en tenen cap han hagut de contractar fix el Sr. Albert Roca, que era de l'IDI, del Govern balear, i feia feines puntuals, molt puntuals, dins Fires i Congressos. I al Sr. Francesc Crespí, idè l'han contractat -supòs- perquè han tret un auxiliar que vostès varen acomiadar, un auxiliar fix, puc dir el nom, el cercaré un poc..., ara no sé on el tenc, però sí que el tenc, d'aquest set, un tal Pau Cabot, si no ho record malament, el varen acomiadar perquè era del Partit Popular i vostès contracten amb un contracte d'obres i serveis un regidor del PSM. Molt bé, enhorabona.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. En tot cas, aquest regidor del PSM, no el trobarà qui entri nou a Fires i Congressos com a fix, com nosaltres hem trobat fix el periodista que vostè tenia com a assessor a l'Ajuntament de Lluçmajor que, insistesc, feia més de periodista a Lluçmajor que no a Fires i Congressos, com hem trobat tot el seu *stage* de Lluçmajor col·locat dins les empreses, perquè a part d'aquestes persones que li he citat, fixes sense haver fet cap examen, i aquesta és la qüestió -on és el partidisme?-, com podem trobar persones fixes dins l'Administració o dins empreses públiques sense haver realitzat

cap examen?, com l'actual batle de Lluçmajor, que el tenim fix dins un consorci, dins el Centre d'empreses innovadores a Inca, fix en excedència; quin examen va fer?

Clar, és que vostè, com a president de Fires i Congressos, sap que en va manejar, per allà dins!, i sap que és de guapo, dedicar-se a l'activitat política i assegurar-se el futur sense necessitat d'haver fet cap examen! Jo insistesc: em compromet solemnement davant aquest parlament que totes les persones de confiança que s'hagin nomenat dins conselleries o dins empreses públiques cessaran el dia que cessin els responsables que els han nomenat, i si el que vengui vol tornar dipositar la seva confiança en ells, ja ho farà, però això de trobar el cas de protocol, cas de gabinet, periodistes, que són la imatge o del conseller, o del gerent de l'empresa pública, fixos dins una administració sense haver fet oposicions, això és una immoralitat, i pareix mentida que vostè tenguí la barra de cada dia sotmetre'm a aquests interrogatoris amb l'experiència que ha tenguut durant tots aquests anys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

I.16) Pregunta RGE núm. 332/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del conveni subscrit amb el Ministeri de Foment en relació a la modificació del Pla de carreteres.

Esgotada aquesta pregunta passam a la número 16, que és la 332, relativa a modificació del conveni subscrit amb el Ministeri de Foment en relació a la modificació del Pla de carreteres, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Obras Públicas, usted ha anunciado reiteradamente que se iba a modificar el Plan de carreteras, el Plan director sectorial aprobado en la pasada legislatura, y que se iba a modificar también el convenio de carreteras firmado con el Gobierno del Estado por cuanto no estaban ustedes de acuerdo con un montón de las obras que en ese convenio se incluían. Mi pregunta es qué van a hacer primero, cuando finalmente decidan hacer una de las dos cosas, porque hasta donde yo sé, ni han iniciado la modificación del Plan de carreteras, ni han iniciado realmente -o por lo menos en serio- conversaciones con el Gobierno del Estado para modificar el convenio. Me interesa saber en qué orden lo van a hacer.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

A la pregunta si esperam a modificar el Pla de carreteres per incloure noves carreteres al conveni, la resposta és que no, i de fet sí que s'han iniciat converses amb les comissions mixtes i, de fet, a la pròxima ja es planteja un llistat que seria la variant de Portocristo, la variant de Llubí i la variant de Can Picafort.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. No me ha aclarado usted demasiado pero, en fin...

Primera cuestión: sí se ha iniciado la modificación del convenio. Perdona, Sr. Conseller, ustedes han tenido alguna reunión a nivel -no usted, sino sus técnicos- a nivel de comisión técnica y eso la verdad es que tiene muy poca trascendencia; una modificación de convenio yo creo que exige una intervención suya al más alto nivel, es decir, con el ministro de Obras Públicas o, al menos, al menos, con el secretario de Estado de Infraestructuras. Si cree usted que va a modificar el convenio o se lo van a modificar cuatro técnicos charlando de qué carreteras les gustan más, está usted apañado. Quédese como está ahora, sentado.

La segunda cuestión, que me sorprende aún mucho más, es que usted me dice que no se va a modificar el Plan de carreteras y sí se va a modificar el convenio. Entonces, ¿cómo va a hacer usted las obras que modifiquen el convenio si no están contempladas en el Plan de carreteras? De acuerdo con el artículo creo que 19 de la Ley de carreteras, para hacer usted este tipo de obras, de las contenidas en el convenio, necesita usted previamente tener modificado el Plan, insisto que, a mi juicio, ni siguiera empezado. Usted, respondiendo a una pregunta mía de final del periodo anterior, de noviembre o diciembre, me contestó que iniciaría la modificación del Plan de carreteras este año, pero todavía -insisto- no la ha iniciado, o al menos eso creo, de manera que no sé cómo se va arreglar usted.

De momento lo único que tenemos son unos técnicos que han ido a Madrid una vez a hablar con otros técnicos del Ministerio y que han contado no sé qué películas de carreteras de Santa Margarita y de Llubí, y de todo esto. Insisto que si usted cree que con eso va a hacer alguna carretera, de convenio o de plan de carreteras, siga usted sentado como está, no se moleste ni en levantarse a contestarme.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, sembla mentida que vostè, a part d'haver estat conseller i haver estat cap de Carreteres, a vegades també tenguí aquestes confusions. Vegem: Aquestes carreteres estan incloses -aquestes que jo li acab de relacionar- en el Pla de carreteres, és a dir, que açò no implica que no es puguin incloure en el conveni, i açò tampoc no implica que no puguem fer la modificació del Pla de carreteres que pensam fer, però tots sabem que açò és una modificació i és una feina important que vostès varen necessitar prop de nou anys per fer, i jo evidentment no em sent gens compromès a, ara en sis mesos, haver solucionat un problema que vostès en 16 anys no han sabut respondre.

(...). Quant al ministre jo ja vaig demanar una visita al ministre i vostè sap molt bé que els ministres d'aquest govern es veu que no consideren prou importants als consellers i ens remeten al secretari d'Estat, al qual he tornat a demanar una visita, ja en vaig fer una, per debatre aquests temes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

I.17) RGE núm. 426/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intervenció arqueològica a la ronda nord de Ciutadella.

Passam a la pregunta número 17, registre 426, relativa a intervenció arqueològica a la ronda nord de Ciutadella, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta que va formulada al solitari conseller del Govern en aquesta cambra, referent a quina és la situació de la intervenció arqueològica a la ronda nord de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Solitari però molt ben acompanyat pels companys parlamentaris d'aquí, d'aquesta cambra.

(Remor de veus)

En resposta a la seva pregunta li diré que precisament, i un poc al fil del que parlàvem abans, aquesta famosa carretera ronda nord de Ciutadella, que és l'única que havien aconseguit adjudicar, que va tenir tot un procés d'exposició pública i que el Consell Insular de l'anterior govern no va fer res ni (...) en contra d'aquesta carretera quan sabien que allà hi havia un

jaciment arqueològic. En aquest moment estam en converses amb els consells insulars per coordinar i finançar, probablement des del Govern, aquest jaciment arqueològic que ja tenim un pressupost aproximat d'uns 50 milions; és una quantitat molt important i per açò potser s'han retardat una mica les converses, però pensam dur-ho a terme de forma immediata.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Jo supòs que el conseller en el torn de contrarèplica rectificarà, perquè ha mentit, ha dit que el Consell Insular de Menorca en l'anterior legislatura no havia fet res; mentida, mentida, mentida!

La veritat, Sr. Conseller, és que els treballs no han començat, ni tan sols s'ha aprovat el projecte d'intervenció per part de la Comissió de Patrimoni Històric de Menorca. Potser com vostè diu ho veurem en els propers dies, emperò a dia d'avui no en tenim absolutament cap notícia, i jo li he de dir és que la impressió que em fa és que no saben per on partir. El pressupost de 40, 50 milions no sé és correcte, vostès tenen tècnics capacitats per fer un pressupost d'aquest tipus i, evidentment, ha d'estar en funció del tipus d'intervenció que hi vulguin fer, que tampoc no hem vist d'una forma oficial, només a nivell de previsió.

La veritat és que tampoc no sabem com s'adjudicaran aquestes pessetes, si ho volen fer a través d'una universitat, a través d'una empresa, a concurs públic, que suposam que sí... La veritat és que són passes molt importants, imprescindibles, per poder desenvolupar amb un cert rigor aquests treballs i, com dic, Sr. Conseller, ens fa la impressió que no saben per on partir, que els suposa un problema del qual no saben com sortir i li anuncio que seguirem molt de prop el desenvolupament de les diferents passes que es duuguin a terme per tal de construir aquesta carretera i que el patrimoni històric que s'ha localitzat aquí no sortir malmès.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President. Bé, jo no he mentit, és un tema de matisos. (...) si es passa un projecte per exposició pública, vostè permet que s'adjudiqui i vostè no fa gran cosa, probablement les feines en aquest jaciment ja haurien d'haver començat. Què havíem d'esperar?, que la carretera arribés allà? Vostè un dia em contarà què feia quan era president d'aquesta comissió.

En definitiva, nosaltres sí que sabem cap a on hem de partir, entenem que aquestes feines s'han de dirigir des del Consell de Menorca, que té un equip, el té la pròpia comissió de Patrimoni,

i quant a la finançació ja li he dit que formalment firmarem un conveni amb el consell perquè sigui el mateix consell que dirigeixi aquestes obres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Amb la seva intervenció acaba el torn de preguntes i passam al punt número dos, proposicions no de llei.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 3697/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'un fons de cooperació municipal.

La primera és la proposició no de llei 3697, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la creació d'un fons de cooperació municipal, que està corregida mitjançant l'escrit 3710/99. Té la paraula el Sr. Font en nom del Grup Parlamentari Popular per intervenir durant 10 minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. És una llàstima que tan pocs membres del Govern segueixin un debat de control al Govern com el que tenim avui, i després hem de rebre consells de qualque conseller, com el de Presidència durant la intervenció, del respecte que ells tenen cap als ciutadans; el respecte en el primer lloc on es demostra és en aquesta cambra, on representam tots els ciutadans de Balears. En aquest moment, si haguéssim de triar president guanyaríem, guanyaríem 23 a 14, així és que no és tan sols un dia sinó cada dia.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, membres del Govern, el Grup Popular presenta una proposició no de llei que està registrada dia 4 de novembre, que fa referència a la creació d'un fons de cooperació municipal. He de dir que el Partit Popular de Balears, en aquestes passades eleccions va ser la primera vegada que dúiem -i no em cauen els anells per reconèixer-ho- com a compromís si governàvem, cosa que no hem governat, de crear un fons municipal; això està, negre damunt blans, en el nostre darrer programa electoral del mes de juny de l'any passat.

És un compromís que duen molts de partits, n'hi ha qualcun que no, del pacte de progrés, n'hi ha qualcun que no, el compromís de crear un fons de cooperació municipal. I per què aquest fons? A fi de finançar els costos afegits que suporten els ajuntaments per motiu de donar uns serveis que a vegades no els pertoqueu però que si no els donassin els ciutadans serien els que perdrien aquestes millores importants de servei que donen els ajuntaments.

El fons de cooperació municipal no ha de servir per pagar competències que donen els ajuntaments i així tapar-los la boca, no, no pot servir només per cobrir les competències que donen que els pertoqueu; les competències que donen i no els pertoqueu, aquestes suposam, suposam, que a la llarga vendran transferides per una institució superior, pels consells o bé pel Govern, però en principi pensam que els consells, tant

de Mallorca, com de Menorca, com d'Eivissa i Formentera, aniran fent també al llarg del temps traspassos de competències o gestió de competències a les corporacions que estan més a prop dels ciutadans, que són els ajuntaments. En canvi, el fons pot ajudar, fins que venguin aquestes transferències, a pagar part dels costos actuals d'aquests serveis, serveis a ajuntament de menys de 20.000 habitants cap a baix, que són la gran majoria d'aquestes illes, com són temes de serveis socials, esports, cultura, educadors de carrer, mediadors culturals, qüestions que no pertocuen a cap d'aquestes corporacions locals, a cap d'aquestes corporacions locals, que puguin tenir 10, 12, 14, 15, 16, 7, 8.000 habitants, Llei de bases de règim local. I una altra part d'aquest fons podria anar destinada a inversions en infraestructures o rebaixar els deutes que tenim els ajuntaments. D'aquesta manera es podria veure en part compensat l'esforç que fan les administracions més properes als ciutadans que, com he dit, són els ajuntaments.

Quan hi ha un problema sempre, sigui de sanitat, d'habitatges, d'integració, d'escolarització de 0 a 3 anys, etc., sempre la gent va als ajuntaments; li és molt difícil acostar-se al consell o al Govern. I quins doblers té un pressupost d'un ajuntament o quin doblers rep el pressupost d'un ajuntament que vulgui fer feina en 0-3 anys?, que vulgui fer feina en temes d'integració?, que vulgui fer feina en temes de sanitat? No en té cap, no en té cap. Però té l'obligació de donar-los perquè, si no, automàticament comença la demagògia política de molts de partits. Exemples: Falta habitatge, que és un problema; contesta automàtica dels grups, distints, a vegades del nostre mateix, dins l'oposició de qualsevol ajuntament: "aquest batle o regidor no vol ajudar aquells que necessiten el primer habitatge"; ho hem sentit moltes vegades dit de boca de regidors o regidores del Partit Popular, del PSOE, del PSM, d'Esquerra Unida i de Els Verds mateixos. Altres problemes: en tema de sanitat, qui no sap dels problemes de rates, de nitrats a l'aigua, d'habitatges en mal estat? Quins doblers hi ha? Cap. Què es diu, després? "Aquest batle o aquest regidor no es cuida de la salut pública dels seus ciutadans". O un tercer, que és un tema important que hi ha ara, que és un tema d'integració o un tema d'escolarització: "Aquest batle, si no els dóna suport, és un xenòfob". Això hem de viure aquells que ens toca estar aquí avui però que no hem deixat d'estar en els nostres pobles.

Per això, honorables senyors diputats, aquests batles, regidors i ajuntaments no tenen doblers per fer aquestes coses que els demana la societat. Per això és important el fons de cooperació municipal, sense oblidar i pensant en les transferències o cessió de gestió de segons quines matèries que pugui fer la Comunitat Autònoma i els consells cap als ajuntaments.

Jo el que vull, en nom de tot el grup, és expressar la necessitat del que va dir el president d'aquesta comunitat autònoma el dia de la seva sessió d'investidura, que va repetir també en el debat de l'estat de l'Autonomia, que vostès varen votar en contra d'una esmena feta al pressupost d'enguany, feta pel grup del Partit Popular perquè es consignàs una partida, si no vaig equivocat, d'uns 4.000 milions de pessetes perquè es creàs el fons. Vostès tenen en aquest moment la

possibilitat del que han predicat durant molts d'anys, del que s'han omplert la boca i aquí se'n tornaran a omplir la boca d'aquí a una estona, de fer-ho, de fer-ho, i crec que ha passat el temps prudencial perquè això estigui en marxa. El principal compromís hagués estat que vostès haguessin posat en el pressupost una partida per començar ja l'any 2000 a compensar als ajuntaments aquestes mancances que tenim.

Esper que en el transcurs d'aquest debat es vegi la sensibilitat que tenim cap als ajuntaments i no es vegi la demagògia de començar a creuar-nos aquí avui amb qüestions de si vosaltres no ho heu fet o nosaltres ho farem, i dic i repetesc, i així constarà dues vegades en aquest *Diari de Sessions*, que el nostre partit, desgraciadament, ha estat la primera vegada que ho hem dut al programa electoral. Els ho duu un que vostès no tenen cap dubte que és municipalista perquè en duu 17 anys, més que algun de vostès que estan aquí en política, i esper que ja que era un compromís de tots el duquem endavant, sobretot per bé de no haver de dir al president, en el pròxim debat d'investidura, que les promeses que va fer en el darrer debat..., perdó, en el pròxim debat de l'estat de l'Autonomia, no haver-li de dir que les promeses que va fer en el debat de l'estat d'Autonomia de l'any 99 ens deia mentides.

Crec que tenen l'oportunitat de donar suport a aquesta proposició no de llei o, en tot cas, dir el contrari. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Font. El Grupo Parlamentario Socialista ha presentado una enmienda de substitución. Para defender tal enmienda tiene la palabra el portavoz Sr. Cánoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup parlamentari presenta a la Cambra una esmena de substitució a la proposició no de llei del Grup Popular que el Sr. Font acaba de defensar, relativa a la creació d'un fons de cooperació municipal.

Per què aquesta esmena de substitució? Una, perquè creim seriosament una vegada més que el Grup Popular és oportunista i predica el que no creu. No dic, Sr. Font, que vostè no ho cregui a títol personal. Ho crec, perquè la seva trajectòria municipalista ho avala. El que sí dic és que el seu grup, durant 16 anys, i el Govern al qual donava suport, ha negat el pa i la sal a aquest fons de cooperació municipal. Perquè aquesta proposició és antiga, Sr. Font, aquestes parets són testimonis de debats de gran calat respecte a la creació d'aquest fons. Li recordaré que va ser, precisament, el Grup Parlamentari Socialista que, a la sessió de dia 10 de novembre del 92, defensà una proposició de llei, la número 3432, que proposava ja la creació d'aquest fons de cooperació municipal a les Illes Balears. L'any 1992. Don aquí per reproduïts els arguments del

ponent en aquell moment, que era el Sr. Obrador, que feu una exposició històrica i normativa que encara avui és perfectament vàlida. Sols vull destacar d'aquella intervenció que una llei com la que es proposava no es pot dur endavant sense el necessari diàleg amb la Federació d'Entitats locals de les Illes Balears. Per altra banda també he de destacar d'aquella intervenció que deia que el problema del desequilibri que s'intenta resoldre no sols s'ha d'escometre des d'una adequada finançació dels municipis, sinó també aclarint els àmbits competencials que s'interfereixen amb les altres administracions. I vostès, què feren? L'oposaren a la tramitació d'aquella llei.

És més, aprofitant que el tercer president de la quarta legislatura, és a dir, el Sr. Matas, anava declarant per distints indrets que la creació d'aquest fons era necessària, veient aquest canvi de tarannà polític dins el seu grup, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista va aprofitar per presentar una proposició no de llei que es veié a la sessió de dia 27 d'octubre del 98, en la qual el Sr. Alorda feu una intervenció prou consistent a la qual no faig menció perquè crec que ell ja li recordarà.

Faig aquí referència a aquestes intervencions, a la intervenció del Sr. Obrador l'any 92 i a la del Sr. Alorda l'any 98 perquè, de no ser a la nostra història parlamentària aquestes intervencions, serien les intervencions adients avui, però sempre he pensat que no podem ignorar totes les peces d'un trencaclosques com és la vida parlamentària i la història parlamentària, i tampoc no podem duplicar aquestes peces. El debat ja s'ha produït en el si d'aquesta cambra, és, per tant, l'hora dels fets, aprofitant que aquells que defensàvem la creació d'aquesta figura tenim ara la responsabilitat de govern i aquells que en setze anys no la varen crear ara estan a l'oposició.

Què feren vostès?, quina posició adoptaren davant aquella proposició no de llei del Grup Nacionalista o d'Entesa Nacionalista? Li digueren, al Sr. Alorda: "No dubti que aquest no és el nostre projecte i que quan el vulguem presentar, sense cap dubte, el presentarem millor vestit que el seu". Què vol que li digui? Ni projecte ni vestit.

El 17 de novembre del 98, a una pregunta també del Sr. Alorda, el Sr. Rami, aleshores conseller d'Economia i Hisenda, contesta: "*Como usted ya sabe muy bien, el Gobierno tiene intención de crear un fondo de cooperación municipal*".

I en el 99, a les acaballes d'aquests setze anys de Govern popular, dia 23 de març, el mateix conseller Sr. Rami diu així: "Ho he dit molt clarament, el Govern està disposat a posar en marxa un fons de cooperació municipal. Per tant, no és un tema d'un programa electoral, d'un darrer programa electoral"; ja estava anunciat.

Però el que no sabíem, el que no podíem intuir de cap de les maneres, el que no podíem intuir mai, és que vostès, des d'on tenien intenció de posar en marxa aquest fons no era des del Govern, sinó des de l'oposició, com estan fent ara. Vostès són com aquells cristians conversos que en el segle XIV es distingien per posar un zel extremat en la defensa aferrissada de

la seva nova religió. Benvinguts, idò, a aquest zel municipal, perquè serà de vosaltres. Pot ser que vostè, Sr. Font, que al seu grup li permeten segons quins papers, s'ho cregui, però permeti'm que dubti de les bones intencions d'aquesta proposició no de llei, perquè, en definitiva, no és seva, és del grup de què forma part.

Què vull dir amb tot el que he dit? Que vostès, que històricament no han volgut crear aquesta figura i ara han obert els ulls, es toparan amb la negativa d'aquells que sempre hem defensat aquest fons de cooperació municipal? No. El que creim és que, ja que hi arribam tard, gràcies al seu bon fer, almanco facem les coses ben fetes.

Per això, proposam que el text originari se substitueixi per la creació d'una ponència en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals per estudiar la creació d'aquesta figura, és a dir, que sigui fruit del debat i del consens i mentre que s'obre una línia de diàleg amb la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears. Hem d'aconseguir així una llei de cooperació municipal que aprofiti l'experiència de moltes comunitats autònomes que ja gaudeixen d'aquest instrument des de fa anys, que sigui una llei que no sols defensi de manera financera les corporacions locals, també que delimiti i aclareixi l'àmbit competencial d'aquestes i que reguli la creació d'una mesa o comissió de coordinació entre el Govern, els distints consells insulars i els ajuntaments d'aquestes illes.

Segon motiu pel qual hem presentat una esmena de substitució: tot i que la proposició no de llei, a pesar del que he dit abans, és una iniciativa lloable, a la vegada que tal com se'n diu a l'exposició de motius és un compromís de la majoria de partits polítics que es presentaren a les eleccions del passat 13 de juny, li vull fer una sèrie de consideracions a aquest respecte.

En el ple de la cambra, en sessions de dia 21 i de dia 22 de desembre de l'any passat, del 99, s'aprovà la Llei de pressupostos generals d'aquesta comunitat autònoma per a l'any 2000, i ho va fer amb uns crèdits i unes dotacions determinades que no inclouen els derivats d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Popular, tot i que als debats corresponents, com vostè ja ha recordat, es va plantejar i debatre aquesta qüestió. Concretament, les esmenes que vostès varen presentar, la 4128 i la 4186. En aquest debat el Govern va expressar la seva clara voluntat i interès en la creació d'un fons de cooperació municipal, tot i que, i això és important, dins un marc legal adequat prèviament establert i consensuat. Mentre que s'arribi a aquesta situació, en els mateixos pressupostos del 2000, el Govern va crear i dotar, i així es reflecteix en els mateixos pressupostos, un fons extraordinari destinat als consells insulars, part del qual repercutirà directament o indirectament en els ajuntaments de les Illes. A més, en aquests pressupostos del 2000 hi ha dotacions consignades per un import de 488 milions, per una part, i de 2.478 milions, per una altra, per a transferències corrents i de capital a ajuntaments, els quals, òbviament, permeten afrontar i resoldre problemes de manera semblant a un hipotètic fons de cooperació, tot i que a hores d'ara amb mecanismes diferents.

Sembla així redundant, Sr. Font, tornar a debatre el mateix tema, exceptuant-ne el cas que la seva proposició no de llei s'encamini a debatre i establir el marc legal i normatiu de creació i funcionament del fons de cooperació municipal i els seus mecanismes de finançament i dotació per a exercicis futurs. Altra cosa seria absurda, ja que l'establiment d'un fons d'aquestes característiques sense una regulació clara, específica i consensuada, més que altra cosa, seria contraproductiu.

Per altra part, la proposició no de llei presentada postula la dotació d'aquest fons amb uns crèdits de 7.500 milions de pessetes, import que, per altra part, s'ha fixat unilateralment per part del Grup Popular i fora donar cap indicació dels criteris objectius amb els quals s'ha considerat aquesta quantitat i no una altra. Ni tan sols és congruent ni coherent amb les esmenes per vostès presentades als pressuposts per a l'any 2000, les esmenes 4186 i 4128, a les quals no proposaven un fons de 7.500 milions de pessetes, sinó dues partides de 2.500 milions de pessetes cada una.

Com he dit abans, el Parlament aprovà els pressuposts del 2000 amb uns crèdits i finalitats determinades, entre les quals no s'inclouen les que es dedueixen d'aquesta proposició. S'està plantejant així l'increment del nivell de despesa inicialment autoritzat pel Parlament sense cap proposta de finançament d'aquest major nivell de despesa, cosa que, d'entrada, és poc seriosa i que, a més, tractant-se de crèdits inicialment no contemplats al pressupost, necessàriament suposaria la presentació per part del Govern del corresponent projecte de llei de concessió d'un crèdit extraordinari.

Per tant, creim més seriós, ara com ara, aquesta substitució que hem presentat a la proposició no de llei, la creació d'una ponència en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals que debati i estableixi aquest marc legal i normatiu de creació i funcionament, abans de dotar finançament o pressupostàriament aquest fons. Creim que és important i prioritari crear aquest marc legal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cánoves. ¿Resto de grupos que deseen intervenir? Por el PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Alorda. Perdón, Sr. Portella, por el Grupo de Izquierda Unida.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia.

Em semblava que hi havia un acord per a les intervencions. Per les intervencions que hi ha hagut, sembla que el debat està obert, quant a la proposta que fa el Grup Popular.

Abans d'abandonar la tribuna, el Sr. Font ens ha avisat que no entréssim a fer demagògia, ha recordat quina era la posició del Partit Popular abans d'aquesta proposició no de llei.

Lògicament, ni ell ni nosaltres arribam a aquest Parlament vestits de verjos com un que va a fer la primera comunió, sinó que formam part d'una història i, com a tal història col·lectiva, l'hem d'assumir, per al que sigui bo i per al que sigui dolent.

Jo estic segur que d'aquesta discussió sortirà un acord sensat, i que l'acord sensat serà la proposta que ha presentat el Grup Socialista en forma d'esmena, perquè la sensatesa ha de ser el que ens ha de fer arribar a un bon final d'aquesta proposició no de llei.

Estic content també que el Grup Popular hagi passat a l'oposició, i el Sr. Font també hi estarà content, n'estic segur, perquè després de disset anys de "mili" municipalista, com ens ha recordat, haurà vist que estant a l'oposició es pot avançar en qüestions, com el fons de cooperació municipal, que havien estat aturades quan el seu partit formava part del Govern. Jo només li he de recordar el que el seu partit deia fa un any, fa un any i mig, a un representant de grup parlamentari que seia aquí qui, en nom del grup parlamentari, davant una proposta de creació d'un fons de cooperació municipal, deia, era castellà, per tant, ho deia en castellà: "*¿Que hay problemas de financiación de las corporaciones locales? Pues sí, es posible. ¿Que este problema es del Gobierno balear? No, este problema, además, es de otras muchas administraciones, y en su proposición parece ser que el único responsable, el único que tiene que poner y el único que tiene que apoquinar*", apoquinar, està en el *Diari de Sessions*, "*millones, es el Gobierno, y nosotros no estamos de acuerdo con este proyecto*". 1.000 milions, el Grup Popular, fa un any i mig, no estava d'acord amb 1.000 milions, fa dos mesos se'n demanaven 5.000, ara ja a l'oposició, i en dos mesos hem passat de 5.000 a 7.500. Si deim que no i anam per aquesta via, prest arribarem als 15.000 o als 20.000, perquè la progressió aritmètica és impressionant en pocs mesos, no?

Amb açò vull dir que hi ha molt poca sensatesa a l'hora de presentar xifres, de dir com funcionarà.

I acabava aquesta intervenció del Grup Popular amb aplaudiments, i supòs que els aplaudiments, que aquí diu que hi va haver aplaudiments, en el *Diari de Sessions*, no eren ni del Grup Nacionalista, que era el proponent d'aquell fons de cooperació, ni eren dels altres grups, sinó que devien ser aplaudiments del propi Grup Popular, el qual, d'aquesta manera, certificava i confirmava allò que el llavors diputat Sr. Maurici defensava.

Per tant, està bé que hagi passat a l'oposició el Grup Popular i que estigui d'acord amb els altres grups a l'hora de demanar la creació d'aquest fons de cooperació municipal, perquè tots estam d'acord que els ajuntaments necessiten un major finançament, tots estarem d'acord que és així. De fet, des de fa vint anys, amb la recuperació dels ajuntaments democràtics, els nous ajuntaments es van trobar amb una situació de dèficit total, de serveis d'infraestructures, d'equipaments, amb unes demandes molt grosses dirigides a ells, amb competències que no els eren pròpies, com ha dit vostè, amb competències que eren d'altres administracions, però com que l'ajuntament és l'administració més propera al

ciudadà, el ciudadà es dirigeix a l'ajuntament, i l'ajuntament assumeix voluntàriament despeses que no li corresponen, però ho fa tant per la pressió com per la voluntat política de donar respostes a aquelles peticions, i així hem creat ajuntaments endeutats, ajuntaments amb vertaderes dificultats econòmiques, i aquesta és la realitat. La realitat és que, en aquest moment, la despesa pública es reparteix entre l'Estat, el 50%; les comunitats autònomes, el 25%..., el 36% les comunitats autònomes, i els ajuntaments, si hi arriba, el 14%, quan sempre hem defensat des del nostre partit la relació de 50%, 25% i 25%, aquesta és la teoria del que volem.

Per tant, jo crec que la proposta que presenta el Grup Socialista en forma d'esmena és una proposta assenyada, per tot el que ha dit ja el representant, el portaveu, del Grup Socialista sobre aquesta qüestió, que es faci aquesta ponència, en què intervenguin totes les parts, en què es pugui debatre no només la creació, sinó com s'ha de regular, en què es parli d'aquest tema i en què es prevegi, per al pressupost de l'any 2001, la creació d'aquest fons de cooperació municipal. Jo crec que és el que és assenyat, correcte i sensat, i en aquest sentit jo crec que tots arribarem a un acord, i si el Grup Popular accepta l'esmena, tindrà el suport, si no l'accepta, lògicament, no votam a favor de la demagògia.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Alorda, en nom del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

Li avanço que estam a favor directament de la creació d'aquest fons i que confiam, tal com es planteja a l'esmena, que es pugui crear aviat.

Planteja el proponent del Partit Popular que es faci dins l'any 2000. Jo crec que s'han apuntat els motius pels quals en els pressupostos, d'una manera jo crec que precipitada, durant els primers mesos d'un govern era difícil preveure-ho. És bo que hi hagi un debat. La dificultat d'establir els criteris és gran, els pobles d'interior el volen d'una manera, els costaners creuen que s'ha de calcular d'una altra. Però jo crec que el compromís que dins l'any 2001 hi ha d'haver un fons, després de tants anys d'esperar-lo, seria molt positiu.

Jo crec que ens podem estalviar, o el nostre grup ho farà, l'al·legat a favor del paper dels ajuntaments, perquè gairebé ja s'ha fet per part de tots els grups i perquè, aproximadament, diríem el mateix, però sí que repetiré un tòpic que, per ventura, en aquest debat s'ha de repetir sistemàticament, i és que sense

autonomia financera no hi ha veritable autonomia. La mateixa Constitució n'és conscient i garanteix als ajuntaments que hi ha d'haver aquesta autonomia i que han de tenir mitjans suficients per a l'exercici de les seves funcions.

Un llistat de competències sense doblers serveix de ben poc, sobretot en aquells casos en què en comptes de (...) administratius, allò que suposa són serveis als ciutadans, com a temes de serveis socials, com a temes de cultura i esports, en els quals el debat clar, el títol competencial clau és tenir o no finançament. Recordem que qui gestiona el gruix dels doblers encara de la despesa pública és l'Estat, que no ha cedit en absolut, i el PP també, al Govern durant aquests darrers temps aquesta despesa pública cap a la resta de les administracions. Tanmateix, qui té la paella pel mànec fa anar l'oli allà on vol. Per tant, aquest és un debat important i és el debat dels doblers.

Apuntàvem en el darrer debat que ja s'ha anomenat també que calia aprofundir en l'aclariment competencial. El PP ho ha arribat a embullar tant que crec jo que fins i tot en aquest moment es mantenen moltes inèrcies de qui és que ha de finançar què; confii que aquest Govern i també que aquest Parlament durant aquests anys aclarim la situació i que cadascú aguanti la seva espelma en cooperació, en col·laboració, però també que sàpiga cada vegada el ciudadà on ha d'anar.

I evidentment, jo no li puc deixar de recordar, Sr. Font, quina és la història del seu partit respecte de la creació de fons, perquè vostè pot venir aquí i contar-nos la seva biografia, per ventura ha passat per distints partits, fins i tot, per tant, nosaltres parlem del que pensam el Partit Popular, i el Partit Popular, el que ha expressat oficialment, nosaltres, el nostre grup, any rera any, ha presentat iniciatives d'esmenes als pressupostos, totes han estat rebutjades pel Partit Popular, i de proposicions no de llei s'ha fet esment per part d'altres portaveus darrerament. Però és que li diré els arguments que s'han utilitzat.

Es deia, ja s'ha citat per part del Sr. Portella, quan deia que no era un problema del Govern balear, allò d'*apoquinar los mil millones*, però també els deia: "*Le recuerdo, en primer lugar*", ens deia el Sr. Rovira, "*que las competencias de los ayuntamientos son las recogidas en el artículo 25 de la Ley 7/85. No se han incrementado. Lo que se ha incrementado son las intenciones de los ayuntamientos, y esto no ocurre solamente en los municipios, ocurre en todas las administraciones*", deia més avall, "*es, por lo tanto, una forma voluntaria que estas competencias se han incrementado*", i recomanava després "*que se debe gestionar mejor*", i dos paràgrafs més endavant o un poc més endavant deia: "*El Gobierno balear ya está haciendo un esfuerzo importante en el apoyo financiero y económico a las corporaciones locales*", ya está haciendo, i vostè puja aquí dalt i ens diu: i quins doblers hi ha?, i quins doblers hi ha?, i contesta: cap, vostè diu cap, i aquest senyor deia que *el Gobierno balear está haciendo un esfuerzo importante*, un dels dos... Jo no seria tan dramàtic com dir cap, però coincidim amb vostè, i hi coincidim plenament, que el Govern no s'hi ha esforçat prou, i s'hi ha de fer un esforç. Jo crec que dins l'any 2001 això s'ha d'aprovar sense més demora.

També crec que els ajuntaments han fet un esforç important, l'han fet perquè l'havien de fer, de ser prop dels ciutadans, de ser a les trinxeres en el debat davant els ciutadans, i que ho han fet amb una gestió correcta.

Són moltes ja les administracions que han aprovat..., les comunitats autònomes que han aprovat lleis de fons, i justament a les Illes Balears, durant setze anys, això ha estat impossible. Els ajuntaments de les Illes Balears, jo crec que són a punt de caure dins un pou, un pou, que les Illes Balears són un pou sense fons, com a mínim sense fons de finançament municipal, i crec que els hem d'ajudar.

Ara, si el PP ens vol fer creure realment que hi ha hagut aquest propòsit d'esmena, el que primerament ha de fer és, després d'aquest examen de consciència que ha fet el Sr. Font, el qual m'ha paregut molt positiu, expressar encara més clarament el dolor dels pecats i no en el fur intern, sinó fer-ho davant aquesta cambra, en aquesta tribuna, perquè s'han de confessar els pecats davant el confessor, i després ens creurem el propòsit d'esmena que vostès plantegen. Com a penitència, jo crec que de moment estar a l'oposició ja els val. En qualsevol cas, els agrairíem, dins aquest propòsit d'esmena, que mirin de convèncer el Partit Popular a l'Estat, que és qui té els doblers avui, que és qui té els doblers, perquè el que es pugui fer des de les Illes Balears, la veritat, serà més aviat de tancar forats, sobretot amb aquests pressupostos baixíssims que tenim, autonòmics, els més baixos per càpita que hi ha a tot l'Estat espanyol. Crec que en allò que ens han d'ajudar és a convèncer el Sr. Aznar que doni més aportació a la comunitat perquè la comunitat la doni als ajuntaments, i més doblers als ajuntaments, directament, per superar aquest tristíssim 13% de despesa pública que tenen els ajuntaments dins l'Estat.

Per altra banda, com ja li dic, dins aquest dolor dels pecats, reconeguim que han canviat radicalment, perquè, efectivament, i també ja se li ha apuntat, ens deia el Sr. Rami: "*Desconozco por qué motivo el Sr. Diputado*", a una de les vint preguntes que li degué fer en aquest tema, "*hace una pregunta que conoce perfectamente.*" El fondo de cooperació es farà demà al matí, ens deien, però quin fons de compensació. Ara ens en demanen 7.500, n'eren 5.000, sempre se'ns va dir, al nostre grup, que 1.000 milions era excessiu, però ara li diré quins doblers eren; contesta de l'any passat, mes de març del 99, hi ha un refrany que diu, m'ho deia el conseller d'Hisenda fa un any, "*Obras son amores y no buenas razones*", per tant, el Govern parla amb obres, el Govern balear. Estam disposats a posar-hi 300 milions de pessetes, en aquest fons. Quina quantitat..., perquè, és clar, el tema maco és sempre l'altre, quina quantitat està disposat a posar-hi el Consell Insular de Mallorca? El Govern balear està disposat a posar-hi 300 milions de pessetes, sap quins eren?, jo sí que ho sé, jo crec que vostè ho sap, perquè el Sr. Matas reunia les batles i els deia: Què uns pareix si llevam els 300 milions que donam als consells insulars per al Pla d'obres i serveis per a obres hidràuliques i us els donam directament, al fons de cooperació municipal? Això era el fons del PP, 300 milions de pessetes que es llevaven als ajuntaments del Pla d'obres, i els els donaven amb un fons de cooperació.

Benvingut el canvi d'actitud. Ens hi trobarem. Hi haurà aquest fons de cooperació, perquè, si no, realment, seria un frau a la ciutadania que faríem des del nostre grup, i n'assumiríem totes les conseqüències polítiques, perquè és una de les estrelles, és un dels motius importants de la nostra aposta política, del nostre grup, el municipalisme i donar suport a tots els colors polítics, a la gestió que es fa des dels distints ajuntaments, però no desvestir un sant per vestir una capella, si no, trobam, fins i tot, i em sap greu que la consellera de Medi Ambient no hi sigui present, des del nostre grup hem defensat i demanam que aquesta aportació que s'havia de bescanviar per part del Partit Popular s'incrementi. Vàrem tenir el suport també del PP en el consell insular, i confii que aquest debat continuï obert, perquè crec que és important que els serveis de cooperació dels consells també incrementin les dotacions, aquest sí, amb despeses finalistes i també amb serveis en espècies, però, en canvi, no discrepam del sistema que planteja el Partit Popular en aquesta proposició respecte d'on s'han d'aplicar aquests fons de cooperació. Crec que dins el marc d'una ponència en podrem parlar. Jo crec que els mateixos batles del Partit Popular tendran distintes versions sobre el tema, en podrem parlar, perquè és un tema complicat, però nosaltres no creim que el fons tenguí cap caràcter finalista.

El PP durant molts anys ha confós donar doblers per a un Pla mirall amb un fons de cooperació, i dic que ho ha confós perquè ho ha dit des d'aquesta tribuna i està escrit per pa i per sal. No. Nosaltres deim que el fons ha de ser no finalista, i tampoc no per donar als que més s'han endeutat, sinó no finalista i en base a d'altres criteris que s'han d'establir d'una altra manera. Llavors, sí que hi ha d'haver un pla d'obres i serveis o hi ha d'haver altres plans de finançament que han de ser finalistes però que no ha de ser aquesta fórmula de finançament addicional que han de tenir els ajuntaments, que hauria de ser, per part del nostre grup, i evidentment que l'hauré de consensuar amb tots els altres, però, per part del nostre grup, defensarem que sigui innominat.

Li record un altre plantejament que va fer el Sr. Matas i el PP, i jo confii que l'abandonin, deia que els ajuntaments més rics posin doblers als fons i els repartirem entre els més pobres. No, no. Aquí no hi ha cap ajuntament, a les Illes Balears, cap, des del nostre grup, que tenguí excessos de doblers, cap. Hem d'intentar convèncer els ajuntaments, i aquest fons ens hi ha d'ajudar, que no han de viure només de la construcció; avui, una de les temptacions més greus, i vostès les recorden cada dia, el cas de Campos, que Campos quedarà en la misèria perquè no s'hi fa un camp de golf, hem d'intentar convèncer els ajuntaments que no només és construït com s'aconseguirà riquesa, sinó que hi ha d'haver fons públics més intel·ligents que l'impost de construccions, l'Ibi, l'Iae, les contrapartides dels promotors, que és gairebé la temptació que tenen, sistemàticament, avui els ajuntaments, i que saben que urbanitzant més, treuen més i més recursos. Aquest fons també ha de pal·liar i ha de fer una estructura estratègicament intel·ligent perquè l'ordenació del territori, perquè la distribució de la població sobre el territori sigui la més intel·ligent possible.

Per tant, donarem suport, jo crec que he argumentat durant la intervenció aquesta esmena del Grup Socialista, amb vista

que es creï, en primer lloc, una ponència per debatre-ho des de tots els punts de vista, i amb el compromís, com a mínim l'aportam des del nostre grup, que dins l'any 2001 hi ha d'haver partida i hi ha d'haver llei o hi ha d'haver els criteris, uns criteris que, com a darrera aportació, no creim que s'hagin d'establir a través de grups parlamentaris, sinó que hauria de ser un fons qui els repartís o que es repartís per criteris objectius a través dels consells insulars o a través d'una fórmula que fos molt clara, i no a través de comissions parlamentàries, perquè no conec que es faci així amb cap fons del món, que jo sàpiga, com a mínim. El fons municipal de l'Estat té una mecànica molt clara, el distribueix el ministeri i, si hi ha res a dir, s'ha de discutir contra la fórmula. Creim que aquesta ha de ser la manera, establir fórmules i criteris clars, fer-ho a través d'una llei o a través d'un acord aprovat per qui tenguí la competència, però no a comissions parlamentàries ens hàgim de discutir, tipus Administració local.

Crec que, en qualsevol cas, dins el marc d'aquesta ponència, podrem debatre totes aquestes solucions, aprovar la llei o aquest acord, aquest decret de convocatòria, dins l'any i que dins l'any 2001 vegem aquesta proposta, que tant de bo fes setze anys que la tenguéssim establerta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Font.

El grup proponent, en nom del qual, el Sr. Font, em demana una suspensió del plenari, tal com preveu l'article 162.2 del Reglament, per poder consensuar una posició, si s'hi arriba.

Durant deu minuts, se suspèn la sessió.

Pareix que hi ha hagut acord.

El Sr. Font, en nom del grup proponent, té la paraula durant cinc minuts per explicar l'esmena i fixar posició.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Jo crec que valia la pena arribar a un consens per demostrar el tarannà d'aquest grup de diputats i diputades del Partit Popular i la seva sensibilitat cap als ajuntaments.

M'agradaria aclarir al portaveu del Partit Socialista Obrer Espanyol que jo, quan puj a aquesta tribuna, mai no parl a títol personal, sempre parl en nom d'un grup de diputats i diputades que pertanyem al Partit Popular. Ho diria perquè ja fa massa vegades que si vostè sí i el grup no. Li vull recordar que jo també represent la presidència del Partit Popular de Mallorca, per tant, crec que no hi ha d'haver dubtes per part de ningú que, quan jo puj aquí, el tarannà que jo pugui tenir i representar és el de tots els diputats i diputades del Partit Popular.

El debat, vostès ens diuen que ja s'ha produït. Nosaltres acceptarem l'Esmena. Vostè, Sr. Portaveu del Partit Socialista, ha dit que aquest debat ja s'havia produït i que ja estava tot dit. Si s'hagués produït, a la millor no importaria crear una ponència per estudiar-lo.

Li puc assegurar que jo no faig cap paper aquí, hi crec, totalment i absolutament, en el fons de cooperació, cap paper ni un, si hagués de fer un paper, me n'aniria a ca nostra, que és on tenc les feines per fer papers, i no al Parlament.

M'agradaria també dir al diputat d'Esquerra Unida, al Sr. Portella, que cuidi les seves paraules quan parli d'aquells que fa disset anys, vint, vint-i-cinc, dos, tres o un que estan a un ajuntament, no és una "mili" estar als ajuntaments. No, cuidi-les, cuidi-les, perquè estam cansats que aquells que no han trepitjat mai un ajuntament i que trepitgen només les sales d'aquesta cambra, o com jo, que vaig trepitjar les de Madrid, el Senat, vegin la política molt distinta, Sr. Portella; així és que no n'he feta cap ni una, de "mili", i li faig saber una altra cosa, no la vaig fer, la que tocava fer.

Miri, vostè em parlava de la història. Efectivament, tots som hereus de la nostra història, dels errors i dels èxits, i jo reconec els meus, sense cap dubte, jo reconec els meus. I ara hi ha una nova legislatura, amb un nou Govern, amb uns nous diputats i amb unes noves diputades, que tenen l'obligació de fer noves lleis, noves lleis, nous debats i noves mocions. És a dir, si vostès volen estar ancorats en la història antiga, també els la trauré, els la trauré, en tendrem per una banda i per l'altra, qui en tindrà més?, no ho sé.

També m'agradaria dir al portaveu del PSM el següent: Ha semblat que havíem de passar per una església a confessar-nos, a conèixer que hem pecat, que no hem tengut..., i que havia de ser un capellà que ens confessàs de tots els pecats que hem fet nosaltres respecte al municipalisme. Sr. Alorda, i vostè, amb la incineradora, deia que no abans i els quatre anys passats varen dir que sí a la incineradora; no em conti els pecats del Partit Popular, per l'amor de Déu!

(Remor de veus)

No, encara no, encara diu el Sr. Vicepresident, encara, ens ha estat dient els tres debats que hi ha hagut aquí dalt sobre un fons de cooperació. No parlem del passat, parlem si realment volem un fons de cooperació municipal, però quan jo els trec el seu passat em diuen "encara"; en canvi nosaltres castigats cara a la paret. No! Tots iguals!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, Sr. Font. Li record que han arribat, sembla ser, ho tenc damunt la taula, a un text d'acord.

(Rialles)

Convendria no ho espatllàssim ja que és una bona pràctica parlamentària arribar... Per tant, el torn és per fixar posicions i

està fixant algunes posicions, però convendria que anassin fixant posicions.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No dubti, Sr. President, que fixarem posicions i arribarem a un consens, però això no vol dir en cap moment que ens puguin dir de tot i haguem de callar com a muts. M'agradaria que quedàs clar.

El que queda clar és que vostès hauran de canviar de moltes coses que hauran dit durant molts d'anys i van renunciant. Jo els podria treure allò de la incineradora, maldament la Sra. Margalida Rosselló no ho vulgui, els podria dir el que deia el vicepresident del Govern a Sa Pobra respecte a l'aigua dels pagesos i ara sembla que als pagesos pot ser que els llevin l'aigua... És a dir, no entrin en aquest debat, entrin en el debat del fons de cooperació, del compromís del president de la Comunitat Autònoma en el seu debat d'investidura, del compromís del president de la Comunitat Autònoma en el debat de l'estat de l'Autonomia i venguin amb fets.

Per mor d'això, per aquesta sensibilitat, nosaltres estarem d'acord amb aquesta esmena que té el president, i si de cas no sé si l'he de llegir jo o si l'ha de llegir algú de la Mesa, m'és igual. El text acordat seria que a l'exposició de motius se suprimís el segon paràgraf, que és allà on es contempen els exemples, que em sembla molt bé, perquè jo n'he enumerat quatre o cinc però n'hi podria haver, potser, 15 o 20. I després els punts 1, 2, 3 i 4 quedarien de la següent forma: hi hauria un punt 1 que "el Parlament de les Illes Balears acorda crear una ponència en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals i General per tal d'estudiar la creació, participació, funcionament i distribució d'un fons de cooperació municipal per part de les institucions de la Comunitat Autònoma". I el segon punt, "un cop finalitzats els treballs de la ponència el Govern de les Illes Balears elaborarà, en base al dictamen emès, un projecte de llei de fons de cooperació municipal i preveurà la seva dotació econòmica en els pressupostos de l'exercici de l'any 2001".

Jo, Sr. President del Parlament, li vull dir que vostè em deia que jo havia pujat aquí per al consens. Es demostra que volem consens perquè si no nosaltres haguéssim continuat defensant els nostres quatre punts, és a dir, el consens és total, és d'aquell que es creu de bon de veres per als ajuntaments, i els he de dir que el primer debat on es dona una passa en tema municipalista és aquí i degut a una proposició del Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Assabentats els senyors diputats del text...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, per contradiccions, perquè he estat contradit en les meves argumentacions, no ha estat un simple

posicionament, i crec que tenim dret a rèplica per contradiccions, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, sembla que s'ha arribat a un acord en aquesta proposició.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Que s'hagi arribat a un acord no vol dir que se'ns podrà dir segons què sense que nosaltres repliquem.

EL SR. PRESIDENT:

És vera que si vostè se sent contradit...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Vull dir, per recuperar l'argumentació del Sr. Font.

EL SR. PRESIDENT:

És vera que si vostè se sent contradit el Reglament li permet tenir un torn per contradiccions. Si vostè com a diputat se sent contradit pot emprar el torn de contradiccions.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo voldria contestar al Sr. Font bàsicament per allà on ens ha contradit.

EL SR. PRESIDENT:

Però aquesta presidència agrairia que aquestes contraccions fossin matisos, que no espatllàssim el que hem avançat i sembla que és important que s'hagi arribat a una proposta unànime.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President. Jo crec que com que hi ha hagut un acord i el primer acord municipalista -s'ha recordat- s'ha hagut de prendre dins l'any 2000 perquè des del 83 ha estat impossible, i ho ha dit el Sr. Font, el primer acord municipalista s'ha pres quan aquests senyors seuen a les cadires verdes perquè el temps que hi seien uns altres no n'hi ha hagut cap, d'acord municipalista, i el fet de venir d'on ve ens sembla magnífic, i que hi hagi aquest consens, i que hi hagi un tarannà negociador ens sembla magnífic, d'aquest nou PP, el primer pic que consensua, perquè ocasions, en aquesta cambra, per fer acords municipalistes, n'ha tengudes moltes, i han vengut de tot l'arc de la Cambra; de part d'aquest escó, n'han tengudes moltes, d'ocasions; ni una, n'han aprovada.

Però bé, si vostè creu que la part gruixuda d'aquest consens ve de l'oposició que l'ha presentat, enhorabona. Nosaltres, com que estam a favor d'aquest consens, li votarem i voldrem l'any 2001 exigir -confii en vostè- que aquest govern hagi aprovat aquesta llei i que arribin els doblers als ajuntaments dins l'any 2001, perquè si no seran vuits i nous, que és el que ha aprovat moltes vegades aquest parlament tot el temps que depenia de vostè, perquè hem de parlar d'ara, efectivament, i hem de parlar de futur, però vostè no ens digui si té 17 anys d'experiència municipalista, no ens expliqui si han de passar pels ajuntaments i llavors ens digui que no parlem del passat. Cadascú es deu per allà on ha passat, i la credibilitat, per l'únic que jo li parlava del dolor dels pecats, és per la credibilitat del propòsit d'esmena, Sr. Font. Si vostès tota la vida han fet el contrari, si vostès fa un any que tenien un fons de 300 milions de pessetes i ara ens en demanen 7.500 d'ençà que estan a l'oposició, compregui que nosaltres pensam que això no té credibilitat.

Per tant, tant de bo que hi hagi aquest nou tarannà de cara el futur, un tarannà negociador que desgraciadament no hem tengut mai en aquesta cambra tot el temps que l'hem viscut nosaltres. I de moment, i només també per l'altra contradicció que hem tengut, tenim molt menys fons dels vuit o deu que ja hi hauria fets i programats si l'únic sistema hagués estat el que havia previst el Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Es pot entendre, aquesta proposició no de llei, aprovada per unanimitat?

(Intervenció inoïble i rialles)

Es pot entendre aprovada per unanimitat?

Sr. Font, estam votant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, jo, com diu el nostre company diputat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, no té la paraula. No la té, em sap greu, el torn de contradiccions acaba allà on acaba i ara procedim a la votació.

S'entén aprovada per unanimitat aquesta proposició no de llei? Sí? Per tant, amb l'acord a què s'ha arribat, queda aprovada la proposició no de llei presentada pel Partit Popular relativa a la creació de fons de cooperació intermunicipal.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 3701/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de l'Hospital Militar de Palma de Mallorca.

Proposició no de llei 3701, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de l'Hospital Militar de Palma de Mallorca. En nom del grup proponent, el Grup Popular, té la paraula la diputada Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Molt bé. (...) perquè crec que els grups d'aquesta cambra és possible que haguem arribat a un acord. Només faré una petita exposició donat que també ens acompanya en aquesta sala personal treballador de l'Hospital Militar, amb la qual cosa crec que és bo que facem un recordatori, almanco per respecte als diputats i, concretament, a aquesta gent que ens acompanya avui en aquesta cambra.

El Grup Popular presentà, el dia 3 de novembre, amb registre de dia 4 de novembre, una proposició no de llei en aquest parlament per instar el Govern de la Comunitat Autònoma a iniciar un procés de converses amb el Ministeri de Defensa per tal que es produeixi la desafectació d'aquest immoble i que aquest hospital militar de Palma de Mallorca pugui ser adquirit o bé pugui ser cedit en ús, això ja formarà part de les negociacions que es duguin endavant amb el Ministeri de Defensa, per part del Govern d'aquestes illes. Demanam també que, donades les mancances que existeixen sobretot en l'àmbit sociosanitari, així ho recull el Pla integral de persones majors, on veim que hi ha una llista d'espera important d'aproximadament 600 persones majors assistides, o també les mancances que recull el Pla de salut de les Illes Balears, on veim que hi ha tota una sèrie de col·lectius, bé sigui drogues, alcoholisme, sida, discapacitats, malalts mentals, que són col·lectius que necessiten uns recurs sociosanitari, pensam que aquest hospital militar podria dedicar-se, amb una reconversió, a un recurs de caràcter sociosanitari, que ja determinaria el Govern de les Illes Balears a quin recurs creu més adient destinar aquest hospital militar.

A més a més hi ha tota una sèrie de plantilles, de personal, que prèvia transferència econòmica del Ministeri de Defensa, podria ser absorbit i assumit pel Govern de les Illes Balears, amb la qual cosa es garantiria i s'assumiria aquesta plantilla i garantiríem la continuïtat dels drets de tots els seus treballadors.

Aconseguiríem així diverses coses. La primera, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears donàs sortida a un col·lectiu sociosanitari que determinàs el futur pla sociosanitari; he de recordar que aquesta diputada que els parla va presentar una interpell·lació la setmana passada i també una proposició no de llei on es demanava que el Govern de la Comunitat Autònoma aprovi el Pla sociosanitari de les Illes Balears: em sembla tremendament important i és un dels reptes del segle XXI per veure quins recursos s'han de posar a l'abast d'aquests col·lectius que han d'emprar uns recurs sociosanitari, i fer una ordenació tant a Mallorca, com a Menorca, com a Eivissa i com a Formentera. Aconseguiríem també, idò, que aquests col·lectius sociosanitaris tenguessin aquest nou model d'atenció a un lloc cèntric, que té moltíssima capacitat (hem de recordar que l'Hospital Militar té 4.178 metres quadrats), està poc més o manco a un 15, 20% d'ocupació, poden arribar a

quasi 200 llits, hi ha diversos quiròfans, sala de raigs X, i jo, que he visitat les instal·lacions, puc donar garantia del fet que és una instal·lació de primera categoria per dur endavant qualsevol recurs sociosanitari que es pugui plantejar.

A més a més de donar sortida a aquests col·lectius que ho precisem, pensin que ara tenim molts de llits d'hospitals com pot ser Son Dureta, o com pot ser el General, o com pot ser el Joan March, que són llits d'aguts que estan ocupats per persones que no necessiten una atenció sanitària exclusivament, sinó que necessiten un nou model d'atenció, que és el model sociosanitari. Jo crec que si obrim l'enclotxa per aquí donaríem a tot aquest col·lectiu el recurs que precisem i al mateix temps hi hauria un estalvi de despesa sanitària perquè el més important, quan parlem del model sociosanitari, no és que es gastin menys, sinó que es gasta millor i cada persona té el recurs que li pertoca i el recurs que pot donar millor sortida a la seva problemàtica.

Aconseguiríem també, com he dit, que a la plantilla de personal poguéssim garantir tots els drets dels seus treballadors i, a més, podríem aconseguir que el caràcter d'altíssim valor històric i cultural que té l'Hospital Militar -hi ha, crec, un parell de diputats que l'han visitat, té un alt valor històric i cultural, crec que Esquerra Unida ha fet una visita i el PSM, crec que el PSOE no l'ha visitat, però els que l'hem visitat sí que sabem que hi ha un altíssim valor cultural allà; basta passejar-s'hi per saber que hi ha tota una història amb la qual cosa crec que també vetllaríem amb aquest acord per poder protegir aquest bé immoble, donat que es tracta, com he dit, d'una propietat d'altíssim valor històric i cultural.

Seguiríem. Aquesta proposta ve un poquet a rel d'haver iniciat converses amb el personal de l'Hospital i seguint un poquet l'exemple del que va plantejar Catalunya. Catalunya va iniciar, la Generalitat, unes negociacions amb el Ministeri de Defensa, va arribar a un conveni pel qual cedien l'ús amb un lloguer durant 30 anys i després hi havia una opció de compra sobre aquest hospital. El Ministeri de Defensa traspasava tota la part econòmica del personal i la Generalitat la podia dedicar al recurs que li semblés més oportú. El mateix va fer La Corunya, el mateix que han fet altres comunitats autònomes.

Creim que és una bona via amb la qual cosa he de demanar que jo crec que és una cosa important per a tots, per a tota la ciutadania de les Illes, no tan sols per al personal, crec que és bo també per a aquelles persones que al seu dia hauran de menester un recurs sociosanitari, crec que és bo per a la ciutat de Palma, crec que és bo per a l'illa de Mallorca i crec que és bo per a tots els ciutadans d'aquestes illes, amb la qual cosa els demanaria el suport a aquesta iniciativa.

Sé que el Partit Socialista va entrar, en data -si no m'equivoc- d'ahir, una esmena que ha estat retirada. Agraesc la retirada d'aquesta esmena al Partit Socialista perquè facilita aquest nou camí que hem obert, he de dir que, a la proposta que jo plantej, hi afegiríem, d'acord amb les converses que he tengut amb el diputat del Partit Socialista el Sr. Bosco, hi afegiríem al primer paràgraf, allà on diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma de les

Illes Balears iniciar el procés de converses i negociacions amb el Ministeri de Defensa, titular de l'Hospital Militar de Palma de Mallorca, per tal d'instrumentalitzar el dret d'ús i/o adquisició de l'immoble denominat Hospital Militar de Palma de Mallorca per part del Govern de les Illes Balears", hi afegiríem "i el traspàs a la comunitat de les Illes Balears del personal que treballi al centre en el moment de la cessió amb la seva corresponent dotació econòmica". I mantindríem la resta de la proposició.

Crec que si avui aprovam això, crec que feim un gran favor a tots i, especialment, als col·lectius de persones humanes que han de menester un recurs sociosanitari i que ara tenim l'oportunitat, que mai no es presenta, de tenir un immoble privilegiat per poder dur endavant el recurs sociosanitari que el Govern, després de fer els seus estudis, consideri més oportú.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. El Sr. Gascón, en nom del Grup Socialista, té la paraula, encara que ja li han fet la feina, en part, perquè ara per ara l'esmena està viva. Supòs que si han arribat a un acord la retiraran.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. La Sra. Estaràs m'ha canviat el nom, no sé si m'ha dit Bosco o Osco, supòs que era Bosco.

Nosaltres hem retirat l'esmena que havíem presentat a la totalitat, atès que volíem que fos per unanimitat que es pactés el futur de l'Hospital Militar. Nosaltres també pensam que l'Hospital Militar en aquest moment està infrautilitzat i que la Comunitat Autònoma li pot donar un molt millor ús que no el que fa el Ministeri de Defensa, més quan ara es deia que es tancaria per posar un centre sociosanitari només per a ús militar. Nosaltres pensam que si hi ha d'haver una xarxa única civil, aquest hospital ha de passar a la mateixa xarxa.

Com que el Grup Popular, com ha dit la Sra. Estaràs, ha aprovat l'esmena d'addició que hem fet nosaltres, el nostre grup, que és igual al que s'ha fet a Catalunya, per tal que quan es traspassi o es transfereixi l'ús de l'Hospital també hi hagi una dotació econòmica adient perquè el personal que en aquell moment estigui treballant a l'Hospital Militar sigui assumit per la Comunitat, nosaltres donarem suport a aquesta proposició amb aquesta esmena nostra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascón en nom del Grup Socialista. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula la Sra. Vadell en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, per anunciar que el nostre grup també està d'acord amb aquesta proposició. Havíem parlat en els passadissos amb els diferents ponents d'aquesta proposició i, evidentment, ja és tradició per part del nostre grup, el PSM-Entesa Nacionalista, la preocupació que havíem tengut des de l'any 96 ençà, amb les primeres notícies del fet que es pensava tancar aquest hospital.

Els nostres representants a l'Ajuntament de Palma ja varen fer passes per intentar evitar el tancament d'aquest centre tan important per diferents qüestions: per una qüestió sanitària, per una qüestió laboral i per una qüestió urbanística. Aquestes tres coses juntes fan que sigui absolutament necessari fer tots els esforços perquè el Ministeri de Defensa pugui entrar en converses amb el Govern balear per intentar que aquest hospital pugui ser d'ús civil, tal i com proposa la proposició no de llei que ha presentat el Partit Popular.

Per tant, anunciam el nostre vot positiu. Tot i així he de dir que des del nostre grup estàvem molt més a favor del fet que es produís una cessió gratuïta, ja que aquest edifici forma part del patrimoni de tots els mallorquins i pensam que tampoc no hem de continuar essent clients de Madrid, sinó que la cessió hauria de ser absolutament gratuïta per part del ministeri, però així i tot confiam en la capacitat negociadora del Govern perquè pugui treure les millors conclusions possibles i que costi el mínim possible als ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. No hi ha més paraules demanades; per tant... Sí, Sra. Estaràs, té dret a intervenir.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Simplement per agrair a tots els grups la seva col·laboració en la votació, supòs que per unanimitat, d'aquesta proposta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Es pot entendre aprovada per unanimitat la proposició no de llei 3701, presentada pel Grup Popular, relativa a l'adquisició de l'Hospital Militar de Palma de Mallorca?

Queda aprovada per unanimitat.

(Aplaudiments)

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 3809/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a auxiliars tècnics educatius als centres ordinaris d'integració.

Següent proposició no de llei, 3809, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a auxiliars tècnics educatius als

centres ordinaris d'integració. En nom del grup proposant té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el grup de diputats i diputades del Partit Popular presenta aquesta proposició no de llei que és, sobretot, sota el nostre punt de vista, la influència que han tengut els pares durant molts d'anys amb la reclamació a l'Administració, tant la central quan l'educació depenia del Ministeri d'Educació i Ciència, com també ara la de la Conselleria d'Educació, perquè tots els centres, tots els centres, puguin tenir auxiliars tècnics educatius per donar ajuda i suport als nins i a les nines que ho necessiten.

No sé quina repercussió tindrà aquesta proposició no de llei fora d'aquí, però segurament aquelles famílies que pateixen, que tenen nins i nines que han d'anar a escola cada dia i que passen pena els pares quan són a les escoles, i passen pena els professors i les professores quan tenen els nins allà, que necessiten una ajuda per poder-se desplaçar, una ajuda, a vegades, per fer les seves necessitats, o la necessitat d'haver de rebre aliment cada 20 minuts perquè si no es podrien morir, fan que sigui un paper molt important la necessitat d'auxiliar els tècnics a cada centre.

Aquesta proposició de llei és una aposta necessària i real per a nins i nines escolaritzats, pels que s'hagin d'escolaritzar i per la mateixa tranquil·litat dels pares i les mares dels allots amb dèficits motors o amb afecció motora. Per això el grup de diputats i diputades del Partit Popular té molt d'interès en què es pugui arribar a un consens amb aquesta proposició no de llei.

Ja fa molt de temps, i especialment des de l'any 90, que es ve desenvolupant una gran tasca, en aquell temps -com he dit abans- en el MEC i ara a la Conselleria d'Educació, en el tema de l'atenció educativa per als alumnes amb necessitats educatives especials. Els equips psicopedagògics són els encarregats d'analitzar, dictaminar i donar una resposta que garanteixi la resposta educativa més adient i un entorn el més normalitzat possible per a aquests nins i nines. Per tot això, els centres es veuen reforçats amb fisioterapeutes, logopedes, auxiliars tècnics educatius, amb l'objectiu que entre tots els que treballen en el centre siguin capaços de donar una resposta educativa el més flexible i personalitzada possible. Hi ha casos en què aquests professionals no estan tota la jornada al centre, i en alguns casos això no és un problema, però en altres casos sí que és greu aquest problema que de no estar tot el dia allà. En aquest cas parlem dels auxiliars tècnics educatius, dits abans cuidadors o cuidadores.

Cal que tots els grups polítics tinguem clar que l'educació cada vegada necessitarà, a part del que és el seu funcionament normal, de recursos, de professors, de matèries, de tecnologies, d'I+D, l'ajuda, la coordinació i les pessetes d'altres conselleries com la de Benestar Social per qüestions que facin que tots els alumnes tinguin les mateixes possibilitats o sentir-se còmodes dins un centre, on un nin o una nina amb dèficit motor o un

immigrant necessiten el que els pertoca i el que és necessari. La necessitat d'auxiliars tècnics educatius dins els centres ja està creada, i a molts d'ells ja en tenen, i a molts d'ells ja amb jornada completa, però encara en manquen molts, de centres, on només hi ha mitja jornada.

Per això jo record aquí, per exemple, dues persones que durant molts d'anys he pogut conèixer de prop; una es diu Pedrona, té 13 anys i ha anat a escola sempre amb la meua filla. Na Pedrona, desgraciadament, no té braços, i amb això que, quan s'ha de desplaçar per anar al bany, per sortir al pati per veure el que fan els altres, tenia una cuidadora durant mitja jornada, amb la qual cosa el capvespre la dificultat, si hi havia escola el capvespre, el problema és que moltes vegades queia i sempre anava amb la cara, lògicament, plena de ferides. Aquest tema es va arreglar ara ja fa més d'un any. Però també hi ha na Joana, que és una nina que ha de menester alimentació cada 20 minuts; duu una sonda incorporada al nas, és una nina que té sis anys que ha de menester que cada 20 minuts hi hagi una persona que li doni amb una xeringa el menjar, perquè ella realment no es mori, perquè si només fallàs 20 minuts es moriria, quan ho ha de menester. Aquests casos, concretament, que conec de prop, són casos que estan arreglats: un arreglat l'altra legislatura, un acabat d'arreglar a través d'aquesta legislatura i del conseller actual, o la directora general, na Catalina Bover, amb la qual cosa crec que tots hem fet esforços, i ho he dit ja, quan el MEC, el Sr. Andreu Crespi, que està aquí de parlamentari, ja va començar això l'any 90 i crec que tothom ha tengut sensibilitat per tot això. Per això aquesta proposta només cerca el consens i, sobretot, la tranquil·litat dels pares i el millor desenvolupament per als nins i les nines afectats.

Aquesta proposta del grup de diputats i diputades del Partit Popular diu així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a proveir d'auxiliars tècnics educatius els centres, amb dedicació plena i durant tota la jornada escolar. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a dotar aquestes places en el termini suficient perquè el curs 2000-2001 -jo sé que això és difícil- tots aquests centres educatius que necessiten un auxiliar tècnic educatiu, el puguin tenir en les condicions expressades al primer punt d'aquesta proposició no de llei", que és que estiguin tota la jornada escolar.

Sé que potser si anam a mirar la legislació exacta de l'Ordre de 18 de setembre del 1990, estableix les proporcions que toquen a cada centre per la quantitat d'al·lots que ho necessiten. Hi ha casos, com per exemple aquest cas que jo els contava de la Pedrona o de na Joana, que el centre hauria de tenir set persones amb aquesta condició perquè realment hi hagués un auxiliar educatiu, cosa que..., l'ordre pot dir el que vulgui però, la necessitat, l'han tenguda i s'ha arreglat, però en canvi queden centres que, com na Pedrona o com na Joana, necessiten un tècnic auxiliar tot el dia i que no sigui només a vegades, que les mateixes amigues i els mateixos amics ajuden perquè aquell nin es pugui sentir normal, com els altres, que desgraciadament ja té el seu problema; idè que també se li faci més còmode estar en el centre.

Esper que ja que no és una proposició de llei que nosaltres els diguem que, això, demà hi ha d'haver tècnics auxiliars a cada lloc, sinó que és una proposició que al llarg del curs 2000-2001, el pròxim curs, allà on faci falta es posi un auxiliar a jornada completa, que és faci.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Escoltant el Sr. Font jo recordava un poc la raó que teníem...

Gràcies, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

No li havia donat la paraula, encara, però li correspon. És que si ordén el debat... Sr. Portella, en nom d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Disculpi la meua precipitació en fer ús de la paraula abans d'haver rebut el dret de fer-ne ús. En tot cas sí que volia..., recordava, quan el Sr. Font explicava aquesta proposició no de llei, la raó que teníem quan dèiem que les transferències en matèria d'educació van venir mal dotades a les Illes Balears, que van estar tancades, en el seu moment, en 40.000 milions de pessetes quan per part de tots els grups polítics i dels sindicats es deia que la dotació era insuficient per les grans demandes i per la realitat del sistema educatiu i, no obstant açò, malgrat la poca dotació, hem d'observar també la implicació del Govern de les Illes Balears en millorar i incrementar aquest servei s'auxiliars tècnics educatius, perquè lògicament no podem excusar una falta de dotació econòmica amb una falta de resposta a les necessitats. Les necessitats hi són i s'ha fet un treball i s'està fent un treball en aquest sentit.

És suficient recordar que en el curs 98-99, quan Educació estava governada pel govern anterior, hi havia un total de 25 auxiliars a jornada completa i 7 auxiliars a mitja jornada, i que en aquest curs, ja gestionat pel nou govern, hi ha 40 auxiliars a jornada completa i 8 a mitja jornada. Per tant, només en un any gairebé s'ha duplicat el nombre d'auxiliars a jornada completa. Aquesta xifra ja ens ha d'indicar quin és l'interès del Govern en donar solucions als problemes concrets, que encara que siguin problemes que no entrarien -com ha recordat el Sr. Font- dins l'ordre ministerial corresponent quant a quotes, etc., sí que tenen una resposta singular perquè són exactament necessaris. Per tant ja es fa, ja hi ha una diferència molt clara entre el que es gastava l'any passat i el que s'inverteix ara en aquesta qüestió.

I també la diferència, ja veu també el Sr. Font que el gran increment d'auxiliars tècnics educatius es dona en jornada

completa, que passam de 25 a 40 en jornada completa d'un any a un altre, i que l'aplicació de la jornada, mitja jornada, està en funció també de l'horari escolar dels col·legis moltes vegades en què ho sol·liciten, d'aquestes set mitges jornades que han passat a vuit.

Per altra banda també la proposició no de llei parla de les necessitats dels col·legis, les necessitats les demanen els propis col·legis, que són avaluades, i segons les demandes es dóna una resposta. Nosaltres ens hem interessat pel tema, i sembla ser, pel que ens han informat, que totes les peticions, les necessitats han estat cobertes durant aquest curs. Nosaltres ens hem de fiar de la informació que rebem, quant a aquesta qüestió, i que aquest curs els problemes s'han resolt, i que s'han de preveure noves peticions i noves resolucions, i en aquest sentit creim que la labor que fa el Govern és una labor correcta, que està donant resposta a aquestes demandes, i que per tant no té per què donar-se aprovació a aquesta proposició no de llei, perquè ja s'està fent, i es dóna una solució al problema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Sr. Buele, en nom del grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular ens ha presentat en aquesta cambra aquesta proposició no de llei que fa referència a una feina que consideren que no es fa i que s'hauria de fer. Jo voldria començar la meua intervenció recordant, perquè consider que el fet que s'encarregui d'aquesta àrea un conseller del nostre partit ho he de fer present a l'inici d'aquesta intervenció, amb la qual cosa voldria deixar ben clar que la intenció del nostre grup no és boicotejar cap proposta que faci el Grup Parlamentari Popular, però sí intentar valorar-la en el seu punt, i no sobredimensionar massa diguem les eines que s'utilitzen per aconseguir un objectiu. El nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, fa 17 anys seguits que està fent una feina parlamentària, i que està fent propostes referides a educació i referides a política social, que li donen la garantia, crec que a tots els membres d'aquesta cambra, que es tracta d'un grup parlamentari sensible a les necessitats educatives i sensible a l'aportació dels mitjans que s'han d'aportar per dur a terme una política social el més correcta possible. Llavors, des del nostre punt de vista, vostès el que estan presentant és que fixem la nostra atenció i que ens involucrem en la problemàtica que representa el fet que dins centres escolars hi hagi alumnes amb necessitats especials, alumnes que des del nostre punt de vista, quan hem analitzat quina és la feina que s'està fent des del Govern de les Illes Balears, entenem que són ben al punt de mira preferencial de la Conselleria d'Educació i Cultura; i pel que fa a l'objectiu de donar una resposta que sigui adequada a aquestes necessitats, i vostès diuen que ha de ser una resposta que sigui flexible,

que sigui personalitzada, entenem que també s'està complint, per les dades que nosaltres tenim.

Tot i amb això, jo voldria entrar una miqueta en el que vostès proposen. Vostès ens proposen que s'insti el Govern de les Illes Balears a fer dues actuacions concretes en matèria d'un determinat personal: d'una part que es proveeixin els centres amb auxiliars tècnics educatius, amb dedicació plena i durant tota la jornada escolar. Aquesta seria la primera part de la seva proposta: vostès demanen auxiliars tècnics educatius amb dedicació plena i durant tota la jornada escolar, sense determinar exactament quants són ni a quins centres, sinó simplement diuen als centres que hi hagi auxiliars tècnics educatius amb dedicació plena i durant tota la jornada escolar. Segona cosa que ens demanen: que es dotin places amb temps suficient per al curs 2000-2001. No ens diuen que es dotin tantes places, a aquests centres, per l'any 2000-2001. És una proposta que nosaltres creim o bé que no s'ha analitzat suficientment la manera com presentar-la, o bé que vostès veien que no era necessària una proposició no de llei perquè aquest objectiu s'acomplís. Vostès vénen al Parlament i presenten una proposició no de llei per solucionar uns suposats problemes que nosaltres creim que tenen ja la via de solució, i és en aquestes vies de solució a les quals consideram que s'hi ha de remetre.

Jo, a aquestes propostes que vostès ens fan, hi voldria fer tres observacions. La primera, i és que si vostès ho haguessin fet abans, avui no haurien d'haver presentat aquesta proposició no de llei. Si vostès haguessin fet això que avui ens demanen, demà el Govern d'aquestes Illes Balears no hauria, fins i tot seguint el seu raonament, no hauria de fer el que vostès li demanen. Segon, vostès no quantifiquen, no diuen quants exactament en fan falta, ni quants de centres estan afectats, per tant, es queda en una proposició no de llei molt inconcreta. I tercera, tampoc no diuen amb quins doblers això s'ha de fer, perquè si vostès haguessin treballat millor -ja ho ha esmentat el representant que m'ha precedit-, si vostès haguessin aconseguit els recursos econòmics que des del nostre grup parlamentari i des d'altres instàncies se'ls estava reclamant en el moment de les transferències de les competències en matèria educativa, tendríem també més recursos per poder aplicar, dels quals ara no disposam.

Per això és que des del nostre grup, del PSM-Entesa Nacionalista, consideram que és una proposició no de llei rebutjable, en aquest moment, aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular. No m'estendré massa, però sí que convendria tenir en compte quin és el funcionament actual dels auxiliars tècnics educatius, i entenem que és l'adequat, perquè contribueixen a detectar quines són les necessitats concretes que tenen a cada centre educatiu, perquè creim que s'estan atenent adequadament, i escoltant bé el que vostè ens ha dit, el representant del Grup Parlamentari Popular, ens ha tret casos concrets, en els quals un diu: efectivament fa falta, i llavors ens diu que estan atesos. Aleshores no fa falta la proposició no de llei. Si per aquests exemples que vostès ens proposa, arribam a la conclusió que no fa falta, no fa falta la proposició no de llei. Si vostè ens diu "no, és que hi altres casos que no he esmentat, i no he citat, i resulta que estan en

la necessitat de ser atesos, doncs miri, recorri a aquells recursos que efectivament són els eficaços: que es comuniqui al centre educatiu, que el centre educatiu treballi amb els equips psicopedagògics, que es vagi a la Conselleria d'Educació i Cultura, no que es dugui al Parlament de les Illes Balears una proposició no de llei, que nosaltres creim que no s'ajusta al que és realment necessari.

També voldria recordar, perquè pens que pot clarificar el perquè del nostre rebuig a aquesta proposició, i és establir aquesta comparança que ja ha fet també el diputat que m'ha precedit, i és que clar, vostès l'any 2000 ens estan demanant que hi hagi un augment d'auxiliars tècnics educatius sense quantificar, sense detallar, sense determinar, però hem de mirar el que s'ha fet, i el curs 97-98 vostès en tenien posats 21 a jornada completa, i el 98-99, que va ser el darrer any que vostès varen governar, ho varen augmentar en 4, de 21 varen passar a 25; però és que el nou curs del Govern de les Illes Balears, d'aquests 25 que vostès varen deixar ha passat a 40, n'han augmentat 15, vol dir que significa qualque cosa, això. I de cara al curs que ve, vostès no ens diuen quants. Veurem quants seran, d'acord amb les necessitats que hi haurà.

Pas a veure els que hi havia a mitja jornada: el 97-98 n'hi havia 2, llavors n'hi va haver 7, i ara n'hi ha 8. De 2 hem passat a 8. Consider que de 23 a 48 és més del doble, seria insuficient si no s'atenguessin tots els casos, i per tant jo el que instaria és a que es reconsideràs la presentació d'aquesta proposició no de llei, perquè entenem que el camí que s'ha de seguir és el camí ordinari, normal, per aconseguir que efectivament aquests infants que van a escola i que tenen unes necessitats especials, siguin atesos de la millor manera que ells necessiten, però que no abundem en excés, els estudis ens diuen que hi ha centres escolars allà on la dedicació completa no és necessària, que basta la mitja jornada; i si no es així, que es comuniqui i que es digui.

Nosaltres, la nostra postura des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista és de rebutjar aquesta proposició no de llei, no perquè l'objectiu no sigui bo, sinó perquè el mitjà consideram que no és l'adequat.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Si hi ha una àrea allà on ja s'hagi produït més canvis en aquest país, no només per l'esforç que ha fet el país, sinó també pels punts de vista dels diferents grups que formen part d'aquest quadrilàter parlamentari, que no hemicicle, tal vegada és l'educació. El punt de vista que era tan diferent, no fa tants d'anys tampoc, entre grups polítics ha minvat molt, i jo crec que hi ha una coincidència bastant notable a l'hora de definir

quines són les mancances, o què és el que no funciona o no va bé, o les necessitats que tenen, un col·lectiu social prou important perquè significa el futur del país. A l'hora de destriar quines són les mancances de l'educació, crec que no importaria ni fer una comissió parlamentària, -perquè les comissions normalment es formen per no solucionar els problemes- ens posaríem prest d'acord aquí fora fent una llista de les coses que es poden fer, que funcionen malament i que haurien de funcionar bé. I fins aquí devora hi estarem absolutament d'acord. I una de les passes més importants que hi ha hagut és de donar oportunitat als que són diferents perquè puguin ser igual. Aquell que neix diferent té, des de fa molts pocs anys, una atenció preferent, que tal vegada no és suficient, però sí preferent. Es va començar amb els centres d'atenció preferent, perquè hem de convenir que no totes les escoles estan preparades per tractar i per donar un lloc adient a les necessitats tan específiques que suposen les disminucions. Hi ha un cas a Mallorca específic molt clar, hi va haver un ajuntament que amb el cor romput -perquè estam parlant d'una cosa amb disminucions que ens romp el cor a tots, no només al proponent portaveu del Grup Popular, per tant s'ha de ser molt cuidadós quan es parla d'açò, per no ferir susceptibilitats- hi va haver un ajuntament que va creure que havia de fer un esforç fonamental, perquè tenien un alumne a una escola amb espina bífida. Es varen gastar 25 milions de pessetes, aquest allot ha canviat d'escola, i tenen unes rampes fenomenals i no tenen cap alumne més d'espina bífida.

Per tant, si ens deixam endur pel cor, ens trobarem amb un cul de sac, un lloc que no te sortida, que és que no hi ha prou diners per donar resposta, i que totes les escoles estiguin preparades per donar el servei que suposa el tractament de persones tan especials. Per tant, estant d'acord amb l'esperit, amb la metafísica dels grups parlamentaris, passam a una realitat, que és la política, que és l'art d'allò possible, i l'art d'allò possible està fonamentat entre els desitjos que suposa o que té el polític, i els diners necessaris per fer realitat aquests desitjos que tenen els polítics. Des de l'esquerra, i no citaré les xifres que ja han citat els portaveus que m'han precedit, però sí que val la pena pensar que els que estaven a mitja jornada el curs passat estan a jornada completa enguany, que els 8 que hi ha a mitja jornada són nous, hi ha hagut un increment important sobre una població que no té cens pràcticament. Les peticions les produeix la pròpia escola; l'administració ha d'orientar cap als centres específics a aquests alumnes perquè puguin ser tractats, no és a totes les escoles, i s'haurà de pensar a més que els auxiliars, que són aquestes persones que acompanyen amb el trasllat als alumnes afectats des de ca seva a l'escola, per dins l'escola, a canvis de classe, al pati, que ajuden el professorat, no poden ser fixos a un poble determinat. S'haurà de pensar que són persones itinerants, que quan no és necessària la seva funció a un centre determinat, puguin passar a un altre i no tenir una persona,- una cuidadora que era antigament, efectivament açò de la nomenclatura s'ha modernitzat- que puguin canviar de poble fins i tot si és necessari, perquè els diners són els que són i no són més.

Jo crec que s'ha fet un esforç important, i no el repetiré. Per tant, tot i considerant la bona intenció i la grandesa de cor dels proposants d'aquesta proposició no de llei, tenint en compte

que tot coincidint amb el motiu, i pensant que aquest govern ja ha emprès un camí notable per resoldre aquest problema, seria una repetició votar a favor, per què hem de votar a favor si ja es fa? Em sembla que hem de votar en contra, per considerar primer de tot el suport del Govern a una política que pretén resoldre el problema presentat. Segon, que segurament no està tot resolt? Probablement és ver, però amb el camí adoptat amb aquest augment tan notable d'un curs per l'altre, pensant que la detecció primerenca de les disminucions, pensant que s'ha de posar un poc d'imaginació quant al fet que només certes escoles podran rebre els alumnes amb deficiències especials, pensam que ja ho veurem, no només aquests problemes, sinó problemes d'integració de grups amb llengua i cultures molt diferents de la nostra, però que hem de pensar molt més després d'aquests esdeveniments que hi ha hagut a altres indrets de l'Estat, també haurem de pensar en equips que puguin ajudar a totes aquestes persones, que tot i ser diferents, volem que tinguin els mateixos drets, les mateixes oportunitats, per poder ser més iguals quan siguin majors.

Per tant votarem en contra, però sabent perfectament que coincidim amb l'anàlisi del Partit Popular. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Pons. Por contradicciones el Sr. Font, cinco minutos.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquí, a un debat com aquest és quan se sap la sensibilitat de les coses, de les persones, qui realment creu en el progrés de les persones, de les altres i no en ell, sinó les altres. Aquest debat, que ha tingut un discurs tranquil, jo crec que en totes les intervencions, jo crec que és una llàstima que no s'acabi de veure el calat de l'assumpte. L'any 90 el Sr. Crespí, delegat d'Educació en aquesta terra, un centre municipal cau en terra, s'aixeca, col·legi -hi ha pocs col·legis municipals, pocs-s'arregla, es lleven les barreres arquitectòniques, un ajuntament contracta fins i tot el bidell que és disminuït i va en cadira de rodes, fa feina allà cada dia, i té la primera entrada d'una persona, que és na Pedrona Mir. Fins l'any 98 no té la persona cuidadora, o l'auxiliar tècnic, al cent per cent. Això és impossible quantificar, i aquí és on no tothom pot parlar d'aquest tema, l'han de conèixer molt profundament, és impossible quantificar, quants seran al curs 2000-2000, amb una cosa molt ben dita que ha dit el portaveu socialista: no hi ha cens d'aquest tema. Això quan arribi el moment de l'escolarització de l'any que ve, es coneixerà el cens. Però si l'esperit, que és el que marca aquesta proposició no de llei, és que qualsevol nin o nina amb una dificultat motòrica important necessita l'auxiliar tècnic educador, el tenguí, això és l'esperit. El que no se'ns pot dir és que -ho dic ara pel portaveu del PSM- sense determinar els centres, jo no sé quin centre triarà aquell pare o aquella mare, jo no ho sé; sense determinar quantes places hi haurà, jo no ho sé, esper que no n'hi hagi cap, de nin i nina que tenguí aquesta dificultat, cap. És a dir, és impossible, Sr. Buele, poder dir les dues preguntes que ens feia aquí vostè, que esgrimia el perquè votaria en contra. No, és que

és impossible que no n'hi hagi cap, i que cada pare i cada mare puguin triar el centre així de clar.

Hi ha una altra qüestió, Sr. Buele, que si ho haguéssim fet no importaria ara. He dit a la meua exposició que tant al temps del MEC com ara aquests darrers tres anys amb la Conselleria d'Educació, tots, hagi estat qui hagi governat, han fet gran passes en això, i no crec que en aquest tema sigui la qüestió de recriminar-nos si ho han fet o no ho han fet. Jo crec que tots han fet, perquè això era impossible abans d'aquesta ordre de l'any 90, que en aquest cas hi havia el Partit Socialista Obrer Espanyol governant a Madrid. Del que es tracta és d'estar convençuts que si surt un nin o una nina amb dificultats motòriques, se sàpiga que hi ha d'haver l'auxiliar educatiu. No estic d'acord que hagin de ser itinerants, Sr. Pons, per una qüestió. Li puc dir que tenc autorització d'en Tomeu Mir, que és son pare de na Pedrona, per parlar de na Pedrona, perquè estic d'acord amb el que ha dit vostè. És a dir, na Pedrona ha estat vuit anys a un centre, i ara du dos anys a un altre centre, amb això que aquesta al·lota, mentre estigui en aquest centre, i si decideix després anar a la Universitat, ha de seguir havent-hi aquesta cuidadora tal vegada, segur, en aquest cas segur. És a dir, que no és itinerant, els centres van tenint, tant de bo no n'hi hagi cap.

Després una qüestió que jo voldria aclarir al Sr. Portella, que és la següent, i jo no vull entrar en un debat aquí rar, però vostè em deia que del tema de les transferències que varen venir mal dotades, jo li diré que jo era present a Madrid quan es va discutir aquest tema, i els portaveu socialista, que coneix perfectament el conseller de Presidència, el Sr. Granados, i el Sr. Manuel Jaén també el coneix, va dir clarament que les competències a Balears -hi dic perquè vostè dóna suport a aquest govern, així que no ens ho conti a l'oposició, si un cas ho compti al seu govern- venien sobredimensionades en un 11%. Ja no li diré que varen dir altres persones del Partit Socialista Obrer Espanyol aquí, o del PSIB-PSOE. Hi dic perquè no és qüestió d'això. La proposició no de llei és clara. No podem fer futurisme amb aquest tema. Està aquest govern compromès amb la societat, amb els al·lots, amb els nins i nines d'aquesta terra, i amb els pares d'aquests nins, que puguin tenir un dèficit motòric, que pel curs 2000-2001 si l'han de menester tot el dia, estiguin tot el dia devora ells? Sí o no? No em contin quants n'hi haurà, no em contin que falten doblers. Als pares d'aquests nins i aquestes nines, a aquests nins i a aquestes nines els importa poc si falten doblers o no; el que volen únicament i exclusivament és estar al centre tan bé com estan els altres nins que no tenen aquesta dificultat. Reconec, sense cap dubte, l'esforç fet d'enguany, i si miram cap enrere veurà també l'esforç fet d'aquests dos darrers anys. I si miram cap enrere veurà l'esforç fet també des que hi havia el Sr. Crespí, la qual cosa, com molt bé ha dit el Sr. Pons, tots tenim més o manco la mateixa sensibilitat o la preocupació, i que ens entendríem ràpids a les grans dificultats, i més aquestes que toquen el cor, aquestes que toquen l'interior. Però en aquesta proposició no de llei que presenta aquest grup parlamentari, si hi ha un nin o una nina que en el curs 2000-2001 -per això els dic que ho facin amb temps, perquè sé que és difícil, és complicat- i ha de menester una cuidadora al cent per cent, o un auxiliar tècnic, el pugui tenir, sense cap dubte.

Em deia el Sr. Buele que han resolt el que jo li comentava, dues qüestions resoltes. Sí, una qüestió resolta quan el meu president de grup parlamentari era el president d'aquesta comunitat autònoma, que és el de na Pedrona. Però la de na Joana és una qüestió que està arreglada fa un mes i mig, i jo personalment, com a batle del meu poble, anava a reclamar, perquè na Joana, que havia de menester menjar cada 20 minuts, a través de la sonda, el matí podia anar a escola i el capvespre no. S'imagina vostè quin és el trauma per a aquella nina que pot anar a escola al matí i es capvespre no? És molt greu, per això ja li dic que no em demanin quants n'hi haurà l'any que ve; que no n'hi hagi cap, de nin en aquest sentit. Vostès agafin una posició que sigui aprovar una proposició no de llei, que si mai hi ha un nin o una nina a partir del curs del 2000-2001 tenguin una cuidadora. No els comprometo a més duros ni res, és qüestió que sí és necessari, és necessari. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. El torn d'intervencions està esgotat. Anem en conseqüència a procedir a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei plantejada, s'aixequin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, s'aixequin drets, per favor.

Abstencions? Cap.

S'han produït 25 vots a favor, 31 en contra. En conseqüència la proposició no de llei 3809 queda rebutjada.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3631/99, presentada pel Consell Insular de Menorca, reguladora del Camí de Cavalls de Menorca.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, i darrer, que és el debat de presa en consideració de la Llei 3631, presentada pel Consell Insular de Menorca, reguladora del camí de Cavalls de Menorca. El Consell de Menorca ha designat tres consellers: la Sra. Maria Lluïsa Dubon, la Sra. Ester Riudavets, i el Sr. Portella. El que passa és que la Sra. Riudavets està malalta, per tant la Sra. Dubon i el Sr. Portella faran la defensa del projecte en nom del Consell Insular de Menorca.

El Sr. Portella té la paraula. Els toquen 15 minuts, el temps dividit seran set i mig cadascun.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Avui és un dia particularment emocionant per a mi com a diputat. Supòs que en aquests vuit anys pocs dies em produiran tanta emoció interna, i és cert que amb emoció has de viure la política, perquè si no tenguessis emoció no et dedicaries a una activitat que moltes vegades comprometo, i que

sense sentir-la com a pròpia és difícil de realitzar. És cert també que en les intervencions l'emoció és una cosa i el dramatisme, que hi ha diputats en aquesta cambra que saben emprar, i ben fet que ho fan, amb dosis de teatralitat, no la solc emprar jo a l'hora d'intervenir, perquè comprenc que l'emoció s'ha de mesurar, i que unes dosis d'escepticisme en les coses que defensam i en les reflexions que feim, sempre són convenients i saludables; i dosis d'escepticisme en aquesta vida sempre és bo tenir-les presents.

Però he de dir que estic doblement emocionat avui, en primer lloc emocionat per dur i representar, conjuntament amb n'Ester, que no ha pogut venir per malaltia, i amb na Maria Lluïsa, una iniciativa legislativa que neix del Consell Insular de Menorca, i que no n'hi havia hagut cap des de l'any 1988, que per tant aquesta facultat que ens dóna l'Estatut als consells insulars de promoure iniciatives legislatives no s'havia emprat durant 12 anys, i que aquesta vàrem trobar que era una qüestió de prou importància i de prou envergadura per fer-ne ús i per comprometre la institució en la seva defensa, i açò és una cosa que honora la institució, i jo crec que ens honora a nosaltres com a membres d'aquesta institució. I emocionat també perquè puc ser aquí i compaginar i harmonitzar el que és una representació d'un col·lectiu, que són els que ens voten i fan possible que siguem aquí, 2.500 persones fan possible que jo sigui aquí en nom de Menorca, fan possible harmonitzar els interessos d'aquestes persones amb els propis. No sempre ocorre açò quan intervenim en el Parlament, i moltes vegades hem de parlar no només per la pròpia consciència, sinó també amb altres elements. Per açò, estic emocionat, i estic emocionat perquè aquella volta a Menorca que vam començar fa dos anys al Castell, per on surt el sol, sabia que passaria per aquest Parlament, sabia que aquella volta a Menorca passaria per aquest Parlament, i amb moltes dificultats, però passa per aquest Parlament. Una volta a Menorca que no es pogué completar, perquè quatre o cinc etapes no es van poder fer, i malgrat que fossin prohibides, aquest diputat que els parla les va fer tot sol o en companyia d'un altre amic, perquè vam fer-les, encara que haguessin estat prohibides, perquè volíem fer la volta a Menorca del tot, pel Camí de Cavalls, i estam contents que el Camí de Cavalls passi avui per aquesta sala.

Estic content de fer memòria avui, memòria d'un allot que anava a coll de l'avi a fer vorera, a córrer vorera, i anava a coll de l'avi a replegar la llenya que sortia a la mar, a redossa, i per aprofitar aquesta llenya que sortia a les redosses de la mar, i que anava amb son pare a pescar o que acompanyava son pare quan emblanquinava les pedres que assenyalaven el Camí de Cavalls cada any, perquè era obligació emblanquinava les pedres que assenyalaven el Camí de Cavalls, i quan son pare emblanquinava les pedres, ell hi era. Per açò, tenc emoció i record aquest allot avui. I també record el jove que va ser jove caminant pel Camí de Cavalls i que va comprendre el món caminant pel Camí de Cavalls. I reconec que no és un record individual, singular i no compartible, que la importància d'aquest record és un record que compartim, és una memòria que compartim tots els menorquins, aquesta és la importància d'aquesta memòria, i la importància d'aquesta memòria és que forma part de la nostra cultura, perquè la cultura no és només creació artística o activitat acadèmica, la cultura és territori, la

cultura és història, la cultura és memòria, és paisatge i és la relació que fem les persones amb el territori i és la relació que fem les persones en un territori determinat. Aquí es fonamenta la nostra cultura, i quan es trenca la relació amb aquest territori es trenca la nostra cultura, i les passes que ens han fet anar enrera durant aquests anys han estat perquè la nostra cultura ja és fràgil, i quan una cultura és fràgil és bona de trencar.

Per açò, la reacció que hi ha hagut aquests anys per a la recuperació del Camí és també una reacció de recuperació de la nostra cultura, de la nostra relació amb aquest territori, açò és important. En aquests anys noranta hem viscut un procés, el vivim encara, molt clar. La primera passa d'aquest procés és excloure'ns del nostre territori, fer-nos sentir estranys a ca nostra, treure'ns de ca nostra, fins i tot d'aquests espais que tenien servitud d'ús i que podíem emprar perquè sempre, de forma lliure i gratuïta, hi havia hagut servitud, o sigui, estaven condicionats al gaudi públic, innocu, a no fer mal, i açò ha passat de forma anònima, individual, persones que han estat expulsades d'aquest territori i, amb una cultura fràgil, s'ha anat assumint aquesta expulsió. Una segona part d'açò, aquest procés, és la privatització, però no la privatització d'uns espais que ja són privats per si mateixos, sinó la privatització, i açò és més greu, de la relació cultural que fem les persones amb el territori, no és una privatització d'un espai, sinó d'un àmbit, d'un àmbit cultural de relació humana d'una persona amb un territori, amb altres persones, i açò també s'ha donat i s'ha permès que es donàs. I una tercera fase d'aquest procés és la comercialització, perquè, és clar, no hi ha cap interès a excloure i privatitzar si després no hi ha una possibilitat de comercialitzar aquesta relació franca, lliure, gratuïta que han de tenir les persones amb el seu món, i açò també s'ha donat, i aquest és el procés que hem viscut.

Jo crec que amb aquest projecte de llei intentam donar resposta a aquest procés, ens fem dignes de defensar la memòria històrica, la cultura dels menorquins de segles i que en aquest sentit estic segur que comptarem amb el suport de tots els grups, i després ja la tramitació parlamentària tindrà els retocs que hagi de tenir.

Vull acabar aquesta intervenció fent memòria d'un fet un poc abans de començar la volta a Menorca pel Camí de cavall. Un vell republicà ciutadellenc, que encara és viu, que és un home de 80 anys, el nom del qual és Alfonso, que ha conegut presó, guerra, exili, repressió, i el conec perquè és del nostre partit, per tant, tenc una relació franca amb ell, el conec de fa molts anys, de fa vint anys. Jo no l'havia vist plorar mai, i el vaig veure plorar un dia que anava a pescar, i per anar a pescar passava pel Camí de Cavalls i un guarda, amb una escopeta, el va treure. Aquell dia vaig pensar que havíem de fer cosa, perquè hem de ser nosaltres també honorats per als nostres fills i per als nostres nets, i d'aquesta forma ho farem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella. Té la paraula també en nom del Consell Insular de Menorca la Sra. Maria Lluïsa Dubón.

LA SRA. DUBÓN I PRETUS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

La proposició de llei del Camí de Cavalls que ara es presenta en aquest Parlament és resultat d'un llarg procés. Pensam que el fet de poder establir una llei reguladora d'aquest element que constitueix en si mateix un patrimoni històric únic és una gran passa que podem donar i que hem de fer.

Jo voldria fer una anàlisi molt breu, intentaré ser objectiva, d'un element tan important per a Menorca i que ha estat motiu de tantes controvèrsies en els darrers anys.

Com tot just he insinuat, la meua defensa, voldria centrar-la en aquells fets que, al meu entendre, poden ser defensats per una amplíssima majoria de la nostra societat. En primer lloc, he de remarcar que el Camí de Cavalls és un llegat inqüestionable i que forma part del patrimoni etnològic menorquí. El fet d'haver pogut ser preservat globalment, malgrat algunes petites interrupcions en el traçat, al llarg del temps, és la qüestió més rellevant. Avui en dia seria impensable poder dissenyar una actuació d'aquestes característiques. Observant el vessant històric, s'ha de remarcar el fet que aquest camí es va establir cercant una via de comunicació efectiva que permetés el pas per tota la costa menorquina, que salvàs obstacles tan importants com que suposava que tota la terra de Menorca era de propietat privada. Una de les funcions fonamentals en el seu origen, la protecció i defensa, s'adreçava a tota la població menorquina i també a tot el seu territori. Aquesta qüestió és també digna de consideració. Es tracta, per tant, d'un camí unitari que circumvallava l'illa, i aquí rau una de les seves peculiaritats, que li confereix un paper essencial.

La tendència actual de la política de la Unió Europea de considerar el món rural com un àmbit apte per a funcions diverses, a més de les tradicionals agrícoles i ramaderes, és a dir, com un àmbit en el qual les funcions mediambientals i les socioculturals hi tenen un paper cada vegada més significatiu, ens permet emmarcar quina pot ser la línia a seguir.

És evident que la societat ha evolucionat i que la funcionalitat d'aquest camí també ha anat variant, però açò no li resta ni importància ni eficàcia. El canvi d'usos al llarg del temps és freqüent en multitud d'àmbits, si, com per exemple, observam el procés que ha conduït que les *cañadas reales* i les *vías pecuarias* de la Comunitat de Madrid hagin estat objecte de ser reconegudes i regulades per la Llei 8/98, d'aquesta Comunitat de Madrid, que, sigui dit de passada, va tenir el suport de tots els grups polítics.

Pel que fa al Camí de Cavalls, és necessària ara la recuperació del lliure accés reconegut com a conseqüència de la servitud pública de trànsit adquirida per prescripció immemorial per causa d'utilitat pública i d'interès general.

La proposició de llei que ara es presenta estableix el règim jurídic del Camí de Cavalls de Menorca com a servitud pública de pas imposada sobre determinades finques privades i zones de domini públic. Se'ns planteja així la necessitat d'equilibrar tots els interessos que conflueixen sobre aquest element, d'una banda, la societat menorquina, d'altra, els propietaris, per tal

d'aconseguir que ni uns ni altres es vegin menyscabats. Per tant, l'existència actual d'aquest camí és una d'aquelles coses de les quals els menorquins ens enorgullim i estam cridats a defensar.

Ara i aquí, des d'aquesta institució, ens pertoca elaborar una llei que pugui satisfer els interessos de la societat menorquina, que eviti tensions innecessàries, que incorpori aquelles consideracions en què es basa la nova política de la Unió Europea i aconseguir així que finalment aquest element tan singular i valuós pugui gaudir del reconeixement jurídic que li correspon.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Dubón. Concloso les intervencions dels consellers representants del Consell Insular de Menorca, el secretari segon de la Mesa llegirà el criteri del Govern respecte d'aquesta proposició no de llei.

EL SR. SECRETARI SEGON:

“Antoni Garcías Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears certifica que el Consell de Govern de les Illes Balears en sessió de 26 de novembre de 1999 adoptà, entre d'altres, el següent acord: acord relatiu a la presa en consideració de la Proposició de llei reguladora del Camí de Cavalls.

A proposta de la consellera de Medi Ambient, el Consell de Govern adopta el següent acord: Primer, manifestar la conformitat del Govern de les Illes Balears amb la Proposició de llei reguladora del Camí de Cavalls, impliqui o no augment dels crèdits pressupostaris. Segon, donar trasllat del present acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n segueixi la tramitació pertinent.

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedisc aquest certificat, amb el vistiplau del Molt Honorable Sr. President, que sign i segell a Palma, dia 26 de novembre de 1999.”

Signat: el secretari del Consell de Govern; vistiplau: el president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari Segon. Grups que vulguin intervenir? Molt bé. Pel Grup Mixt, el Sr. Buades, en nom dels Verds d'Eivissa i Formentera.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats.

Com a representant dels Verds m'és grat parlar avui a favor de la iniciativa del Ple del Consell de Menorca de regular el Camí de Cavalls.

Aquesta proposició de llei té el mèrit d'oxigenar un parlament massa endormiscat en un tema que reflecteix el canvi de mentalitat de què hem fet bandera des de la nova majoria. És hora de fer del seny ambiental i la participació ciutadana les bases del nostre benestar. És temps de fer les paus amb la natura i trobar un ús sostenible i durador dels nostres espais més emblemàtics.

Com saben, el Camí de cavalls és un viarany que voreja la costa menorquina i que des de temps immemorial ha tengut un ús públic, tot i estar ubicat a finques privades. Fins èpoques recents, la seva activitat era tutelada, *de facto*, per les autoritats militars, a fi de garantir una bona vigilància costanera. Aquests usos tradicionals i públics s'han vist obstaculitzats, però, amb l'arribada de l'economia turística de masses a Menorca. L'excusa de la massificació i la motorització ha estat emprada per alguns grans propietaris de llocs per recuperar per la força l'ús privat i senyorial d'aquest camí. L'accés a les encara paradisíiques platges i contrades del nord de Menorca, per exemple, ha volgut ser vedat al poble des de fa uns anys i se n'ha volgut fer negoci, a costa del lliure gaudi de la gent de l'illa. El darrer quinquenni, un ample moviment cultural ha reivindicat els valors culturals, històrics, patrimonials, paisatgístics i ecològics que associam al Camí de cavall; igualment, ha exigít que se'n garantis el lliure accés públic i gratuít, sense que es converteixi en un gueto per a hisendats rics. En aquest sentit, la veu popular se sembla molt a la protesta en curs a la Serra de Tramuntana mallorquina, a favor del manteniment del dret de pas públic enmig d'un espai natural incomparable però creixement privatitzat i parcel·lat a cop de marcs alemanys. La duresa del conflicte a Menorca queda palesa en la memòria del processament, feliçment frustrat, de diferents companys i companyes d'aquest Parlament i del Consell de Menorca per haver gosat contradir el sacrosant dret a la propietat sobre la natura i els paisatges, invocat per minories d'alta nissaga però baixa sensibilitat ambiental i democràtica.

Perquè, de què parlam quan parlam de la regulació del Camí de Cavalls? Per als Verds de Menorca i de totes les Illes, l'aprovació futura d'aquesta proposició té una triple significació positiva: la conservació i manteniment d'un tret d'identitat bàsic en favor d'una Menorca sostenible, pròspera; l'exercici d'un civisme democràtic, coneixedor del seu compromís ambiental, i, finalment, l'oportunitat de fer realitat un turisme alternatiu que estimi Menorca però que no comprometi els paisatges i recursos naturals més valuosos.

Primerament, el Camí de Cavalls, com a símbol d'identitat de Menorca. Aquests itineraris que avui anomenam així encara s'han anat impregnant al llarg de la història de significació històrica, cultural i ambiental. Fer el Camí de Cavalls és obrir la tanca a la comprensió sobre com ha anat afaçonant-se el paisatge, el camp i la natura a Menorca, com han viscut l'home i la dona pagesos, els perills i somnis albirats per la gent del mar, aquest mar sempre omnipresent a les societats insulars com les nostres.

A l'entorn del Camí de Cavalls se'ns fan presents un reguitzell d'allò que ara anomenam espais naturals i que ens fan

suportable tornar després a les ciutats i urbanitzacions que ens avergonyeixen, com ara la projectada del Grau, i hi trobam torres de defensa, monuments megalítics, teuleres, sitges i forns de calç, zones humides i arbredes, i topam sempre, finalment, amb platges verges, com oasis enmig d'una illa que lluita per no arribar als extrems de ciment de les seves germanes Eivissa i Mallorca.

La preservació, doncs, del Camí de Cavalls implicarà la conservació d'un senyal clau d'identitat de Menorca, implicarà la seva conversió en via de connexió entre punts d'especial interès de tota l'illa. En segon lloc, hi ha l'afirmació d'un civisme vertaderament popular i amb seny ecològic. La regulació proposada no es limita a garantir el dret de pas a peu públic i gratuït per a la gent.

Els Verds volem una gestió del Camí de Cavalls exemplars, propugnam un model efectiu i obert om caminar i fer senderi, que el contacte amb la natura impregni de consciència ecològica en comptes de limitar-nos a passejar per un circuit tancat. Res més lluny de la nostra intenció que un Camí de Cavalls limitat i tancat per al poble, amb horaris de turista. Cal fer un camí amb lliure pas, amb tot el que això significa, perquè desitjam que les generacions actuals i futures es duguin amb llibertat, dins una societat emancipada i no dins una societat autoritària i que posa preu a tot. En aquest sentit, el Camí de Cavalls ha d'integrar-se dins la xarxa de camins rurals públics de Menorca, entre tots els quals hi hagi una connexió que permeti accedir a peu a les platges verges. Igualment, aquesta filosofia llibertària que inspira la mobilització popular ha de significar el manteniment del seu caràcter de via per a l'excursionisme de descoberta, i ha d'evitar, per tant, qualsevol instal·lació que xoqui amb aquest propòsit, com ara *chiringuitos*, mobiliari urbà o rutes motoritzades per a cotxes, motos i "quatre per quatre".

El Camí de Cavalls constitueix una eina clau a l'hora de fer realitat la reserva de la biosfera. Si una de les limitacions del concepte clàssic de parc nacional és l'exclusió de l'espècie humana com a part integrant de la natura, el 1971 va néixer la idea de reserva de la biosfera, un concepte ambiental més ample, integrador de les persones i les seves activitats com a elements vertebradors del territori i que pretén demostrar que és possible compatibilitzar el desenvolupament amb la preservació, aspirant a contribuir la conservació del patrimoni biològic i ecològic de la biosfera i promoure un intercanvi global d'experiències i recerques.

Menorca duu anys oficialment declarada reserva de la biosfera però no s'ha fet gairebé res per fer efectiva aquesta gestió ambiental i econòmica d'avantguarda. La conservació, promoció i connexió del Camí de Cavalls amb altres camins públics ha de ser una eina formidable per oferir nous al·licients turístics d'alt valor afegit i que no facin malbé la Menorca actual, encara no sacrificada al turisme de masses. Enlloc de promocionar camps de golf, pàrquings nàutics o parcs temàtics insostenibles, un ús assenyat i no massificat ni motoritzat d'itineraris com el Camí de Cavalls pot esdevenir una oferta d'alta rendibilitat per al sector turístic menorquí.

De la saviesa de nosaltres, legisladors avui, i de les conselleres i consellers menorquins demà dependrà que turisme i natura passin a actuar simbiòticament, enlloc de fer del primer, del turisme, un càncer per al segon, la natura.

Com a ecologistes, Els Verds esperam un gest positiu del Grup Popular, que no ha acabat d'entendre, vista la seva abstenció a Menorca, que amb la protecció del Camí de Cavalls ens jugam molt més que la idea de propietat, ens jugam un model de Menorca pròspera econòmicament, sostenible ecològicament i orgullosament democràtica. Ara és l'hora del present i de palliar, amb la mesura del possible, el lament d'un dels poetes més arrelats a la terra de la Menorca actual, Pons Pons, quan diu a *Filius insule* "M'he llevat les sabates, ara estic caminant descalç entre el pinar, així sent bé la terra, l'antiga i aspra terra endogalada, dels avis, dels besavis dels meus avis, hi ha xalets il·legals, jo volia fer només un poma bucòlic, escriure és bell el camp entre els turons de l'illa, cal que cremi els records d'uns paratges de falla, no sé viure sotmès ni amb mirada turista, al pou sec hi ha enderrocs però brillen els brucs, som indignes del do d'haver estat menorquins".

Seria una fita brillant en la història d'aquest Parlament l'aprovació per unanimitat d'aquesta proposició feta des de Menorca per a un bon futur de Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, en nom del Grup Mixt, dels Verds d'Eivissa i Formentera. Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, d'Unió Mallorquina.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Els diputats d'Unió Mallorquina en aquest Parlament donarem suport a aquesta iniciativa presentada pel Consell Insular de Menorca, i hi donarem suport per tres motius, cadascun dels quals, tots sols, ja farien que hi donàssim el nostre suport.

El primer és perquè és una iniciativa que també té el suport de regidors i batles d'Inme de Menorca, i nosaltres, els diputats d'Unió Mallorquina, ens sentim, en aquesta cambra, portaveus de les seves iniciatives, i quan ells vulguin dur a aquest Parlament iniciatives, els diputats d'Unió Mallorquina les durem endavant, perquè els regidors d'Inme a Menorca haguessin pogut tenir avui en dia, avui, un diputat en aquesta cambra i per raons que no ve al cas exposar aquí no l'hi han tengut.

El segon d'aquests motius, també per ell mateix tan important, és que aquesta és una iniciativa votada per majoria absoluta en el Consell Insular de Menorca, i els diputats d'Unió Mallorquina pensam que les iniciatives de cada consell insular, i fa més de dotze anys que no s'hi votava una iniciativa d'aquest estil, en aquesta cambra, només per aquest motiu ja

mereixen el nostre suport. Ja està bé que amb iniciatives d'una sola illa que només afecten aquesta sola illa els diputats de les altres illes pretenguem imposar la nostra voluntat. Nosaltres pensam que si els diputats de Menorca han pres aquesta iniciativa, només per aquest motiu, ja hauria de tenir el suport; a més, aquesta és una iniciativa que, en el text que s'ha presentat, es basa en l'ordenació del territori i els diputats d'Unió Mallorquina pensam que l'ordenació del territori és una competència que hauria d'estar en els consells insulars, que ningú millor que els consells insulars poden ordenar el territori de la seva illa.

I el tercer motiu pel qual donarem suport a aquesta iniciativa, motiu tan important com els altres, és perquè pensam que és una bona iniciativa, i és una bona iniciativa perquè permetrà l'accés lliure i gratuït al Camí de Cavalls; perquè preveu que hi hagi ajudes per a la conservació i integritat del qual, i jo record, aquest estiu, haver fet el Camí de Cavalls amb un germà de Pep Portella corrent i hi ha trossos d'aquest camí que, els ho dic, senyores i senyors diputats, que necessiten conservació; perquè, a més, es preveu en el text presentat la possibilitat de modificació del traçat, desafectar el que tenguim i cercar un traçat millor, pensam que aquesta és una bona iniciativa; perquè permet els usos esportius no motoritzats, i pensam que aquesta és una bona iniciativa.

Nosaltres suggeriríem, i ho suggeriríem des d'uns diputats de Mallorca als diputats de Menorca, que si es modificàs la disposició addicional primera, donar al consell la capacitat reglamentària per desenvolupar aquesta iniciativa legislativa, perquè, als diputats d'Unió Mallorquina, no ens fa por pensar que els diputats i els consellers del Consell Insular de Menorca ja són majors d'edat i ells poden desenvolupar, reglamentàriament, aquesta llei, i, a nosaltres, no ens sabia gens de greu, tal com preveu l'Estatut d'Autonomia, que aquest desenvolupament el fessin des del Consell Insular de Menorca.

I per tot això, per aquests tres motius, cada un dels quals ja suposaria el nostre suport, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa del Consell Insular de Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, d'Unió Mallorquina. En nom d'Esquerra Unida i Ecologista, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

Lògicament, com no pot ser d'altra manera, el Grup d'Esquerra Unida i Ecologista donarà suport a aquesta iniciativa, a aquesta proposició de llei que ens arriba des del Consell Insular de Menorca, per diverses raons. Jo crec que no fa falta explicar gaire la importància que té el Camí de Cavalls després de les intervencions que han fet els representants del

Consell de Menorca, fins i tot la intervenció emocionada del meu company Josep Portella.

Jo crec que aquesta és una qüestió que a Menorca es viu precisament així, es viu de manera emocionada i de manera racional per tota la importància històrica i per tota la importància que té per la manera de viure dels menorquins. Per tant, la defensa d'aquest Camí de Cavalls, evitar els atacs o la privatització i fer-ho d'aquesta manera, des d'una proposició de llei que debatrem en aquest Parlament, ens pareix una forma absolutament adequada a la situació, i, com ja plantejarem quan en aquesta mateixa legislatura ha arribat una altra proposició de llei des d'un consell insular, el cas de la moratòria de camps de golf per a Eivissa i Formentera, pensam que aquest Parlament, davant un debat de presa en consideració, no pot fer altra cosa que donar suport a la voluntat que han manifestat els representants del consell insular, perquè són temes d'abast insular, d'ordenació del seu propi territori i, per tant, anunciam el nostre vot a favor i un prec al conjunt de la cambra, que es doni suport, que s'accepti, a aquesta presa en consideració, en tot cas, llavors hi ha un tràmit parlamentari, que si s'haguessin de fer modificacions, es podrien produir, però pensam que és gairebé una obligació de tots els diputats, quan, el consell insular, els representants legítims d'una de les illes ens plantegen com volen ordenar el seu territori, donar-los suport des d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. El Sr. Gomila té la paraula, en nom del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President.

També és per a mi una satisfacció sortir avui a aquesta tribuna per exposar la postura del Grup PSM-Entesa Nacionalista sobre la proposició de llei que ha presentat el Consell Insular de Menorca, reguladora del Camí de Cavalls.

Escoltant el diputat Portella, recordava les experiències que un també ha tingut al llarg d'aquesta volta a Menorca que hem fet durant aquests darrers dos anys o experiències que ha tingut com a excursionista i com a persona a qui agrada la natura, perquè jo pens que els menorquins que tenim més de trenta anys en aquest moment alguna experiència hem tingut amb la terra, ens ha agradat visitar els llocs tan formosos que hi ha a l'illa de Menorca i també hem tingut experiències desagradables, que ens han fet fora de determinats indrets de l'illa de Menorca.

Aquesta llei garantirà l'ús públic d'aquest camí, en regularà els usos, salvaguardarà els drets i els interessos legítims dels ciutadans que el volen usar i també dels propietaris afectats per l'ús d'aquest camí.

Aquesta via que fa la volta a l'illa de Menorca, que durant un temps va ser usada i va tenir una servitud militar però que des de temps immemorial ha estat usada pels ciutadans d'aquesta illa per arribar a les platges, com a via pecuària, pels pescadors per arribar a les pesqueres o pels excursionistes, per fer la volta a Menorca caminant, en bicicleta o a cavall.

Nosaltres pensam que només pels seus valors culturals, paisatgístics i, fins i tot, etnològics, val la pena la protecció. És un camí que està datat, segons alguns historiadors, a partir de la dominació francesa de l'illa de Menorca; segons uns altres, com el propi arxiduc Lluís Salvador, se situa l'origen cap a l'any 1.300. Però el que sí que és cert, i hi ha constància, és que els menorquins l'hem utilitzat des de temps immemorials, i el que ens deixa aquesta constància són els conflictes que hi ha hagut entre propietaris i usuaris d'aquest camí, conflictes, dels quals tenim constància, com a mínim, a partir del segle XVIII, i que havien estat resolts per resolucions, per decrets, de l'autoritat competent, algunes vegades la civil i altres l'estament militar. Però del que sí que han deixat constància aquests conflictes és que hi havia un ús d'aquest camí, perquè si no hi hagués hagut usos, és evident que no hi hauria hagut conflictes, i el que també ha deixat clar és que l'Administració actuava, però ho va fer fins l'any 1992, quan en el Consell Insular de Menorca governava el Partit Popular, allà on es va emprar el Camí de Cavalls per posar-lo com un element important per a la declaració, per demanar la declaració de Menorca com a reserva de la biosfera, per demanar fons europeus per a la recuperació del Camí de Cavalls, a través del programa Leader, a través del Programa Futures, però, en cap cas, es demanava l'ús públic de tot el tram, de tot el Camí de Cavalls.

Jo pens que aquesta proposició de llei que ha presentat el Consell Insular de Menorca demostra el canvi de tarannà, demostra la voluntat política de qui en aquest moment governa el Consell de Menorca, i no només açò, com a mínim fa cas dels informes que durant els darrers cinc anys s'han elaborat a petició del propi Consell Insular de Menorca, a petició de qui governava en aquell moment el Consell Insular de Menorca, informes de catedràtics en dret administratiu de la Universitat de Barcelona, l'informe fet pel Sr. Quintana i pel Sr. Seguí, que s'ha incorporat a la proposició de llei que ha presentat el consell com a documentació, a la proposició que ha presentat el Consell Insular de Menorca, informes també, que se n'ha parlat tant, del Consell Consultiu de les Illes Balears. Tots, tots aquests informes diuen que existeix una servitud de pas en favor de l'Estat, i que per tant hi pot haver un ús públic del camí de Cavalls, tots aquests informes demanats durant la temporada de govern del Partit Popular al Consell Insular de Menorca, concretament el del Consell Consultiu a la seva conclusió primera afirma: "*No hay duda de que el camí de Cavalls fue en su génesis y evolución a lo largo de los años una servidumbre previal de paso de titularidad estatal*", i a la seva conclusió segona diu: "*no está justificada ni una renuncia por el Estado a dicha titularidad activa, ni tampoco la extinción de la servidumbre por prescripción*".

Per tant, la servitud encara continuava, i tot i que els informes durant anys, els menorquins hem hagut de veure com se'ns feia fora, algunes vegades fins i tot amb guardes dalt

cavall, com si fos el *Far West*, que ens feien fora del camí de Cavalls, no ens permetien arribar a determinades platges, amb la passivitat i amb la política de deixar fer, deixar passar, per part dels governants de l'illa de Menorca que hi havia en aquell moment.

El Govern balear deia amb una campanya que va fer també a la passada legislatura "ho tenim tot", i nosaltres hem de dir que el Consell Insular ho tenia tot en aquell moment per recuperar el camí de Cavalls, en trams on els propietaris ho impediën; tenia un traçat d'aquest camí publicat en el BOCAIB, per tant d'alguna manera oficial, per mor de les presses que va fer en el seu moment aquest mateix equip de govern del Consell Insular per fer caducar l'expedient de Bé d'Interès Cultural, que s'havia iniciat l'any 87 o l'any 88. Tots els propietaris, perquè també se'ls va fer notificacions personals a tots i cadascun dels propietaris per allà on passava el camí de Cavalls, coneixien que aquest camí passava per dins la seva finca; teníem els informes del Consell Consultiu i d'altres informes jurídics que demostraven que la servitud perdurava, només calia definir la indefinició a què estava sotmesa aquell equip de govern del Consell Insular, i açò s'ha definit amb aquesta proposta, amb el canvi de majoria que hi ha hagut al Consell Insular. Es nota que el nou equip de govern té ganes de tirar endavant el que havia estat reclamant en els moments en què estava a l'oposició, i de qualque manera per evitar que aquest conflicte entre propietaris i usuaris del camí de Cavalls perdurés en el temps.

Per tant, des del PSM-Entesa Nacionalista volem felicitar l'equip de govern del Consell Insular, perquè està demostrant que és capaç de gestionar els interessos de tots els ciutadans, perquè el conflicte entre ciutadans i propietaris en el cas del camí de Cavalls no es dona amb tots els propietaris, perquè hi ha més de cent propietaris afectats per aquesta via, els conflictes es donen amb quatre, amb cinc propietaris, i per tant fins ara s'havien posat els interessos d'aquests quatre o cinc propietaris per damunt dels interessos de tots els ciutadans. Açò ha canviat, i creim que ja era hora que es tingués iniciativa, que s'actués en favor de tots els menorquins i menorquines. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Joana Barceló, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. He de començar dient, evidentment, que n'estic encantada avui, de donar suport en nom del Partit Socialista, del PSOE, al Consell Insular i a aquesta proposició de llei del camí de Cavalls. Bàsicament per aquests dos motius, per ser una iniciativa legislativa del Consell Insular, i per tant i en aquest sentit agrair d'una manera molt especial la intervenció d'Unió Mallorquina, que amb la intervenció que ha fet i els suggeriments que ha realitzat en aquesta tribuna, crec que lliguen molt amb aquesta nova etapa que amb aquest govern i amb aquesta constitució de Parlament comença de nou. Per tant, agrair les intervencions

també que s'han donat a favor, i a partir d'aquí tan just molt poques coses, molt poques coses perquè del camí de Cavalls també des d'aquesta tribuna ja ho hem dit tot. Ho vàrem dir tot gairebé a l'any 1996, quan vàrem presentar el mateix projecte de llei, i per tant tota la defensa pròpiament articulada es va fer, s'ha fet, i gairebé tots la coneixem.

Jo sí avui voldria dir des d'aquesta tribuna que a vegades dies com avui una es reconcilia amb el món, perquè veus que és possible donar resposta i sortida als problemes, a les aspiracions de la gent del teu poble, i penses que val la pena fer política, perquè en definitiva fer política és fer feina per la gent i per resoldre problemes. Avui un somni es fa realitat, i a la fi els instruments polítics, la participació política, les lleis i no els tribunals o el pas del temps, que tot ho podreix, fa possible que iniciem aquest treball en torn a la llei del camí de cavalls. És un instrument que estam convençuts pot donar solució als desitjos i als drets de recuperar part de la nostra història, instrument per a resoldre i garantir des de les administracions aquesta servitud pública de pas pel camí de Cavalls, que regularà així, a partir d'aquesta llei, tot el treball de delimitació, d'ordenació, de gestió entre administracions, i d'una manera participada, consells i ajuntaments. Sabem avui que s'obre una primera passa, una primera passa tant pel que fa referència a la tramitació d'aquesta proposició de llei, com una primera passa també per donar real sortida a aquesta servitud pública de pas; i que ens queda molt per fer encara, perquè a més a més hem hagut d'esperar massa temps per començar aquesta feina, una feina que volem sigui acceptada i compartida per molts, per tots els col·lectius menorquins. En aquesta feina s'hi hauran d'implicar propietaris, pagesos, ecologistes, escoltes, veïns i excursionistes, joves i grans, un projecte de tots i per a tots; i ja era hora. Ja era hora que les administracions es banyessin a favor de la gent, trobant instruments que permetin arribar a acords. Recuperar fins i tot el sentit de l'acord d'un plenari al Consell Insular, allà al febrer de 1994, que per unanimitat s'aprovava aquest reconeixement de la vigència de la servitud de trànsit públic pel camí de Cavalls.

Febrer de 1994. Quant de temps ha passat! Un reconeixement polític que va caure de tot d'una en l'oblit i en la covardia. Se'ns prometia, i aquí es va debatre, protecció, teníem instruments, teníem incoacions s'expedients de Bé d'Interès Cultural que caducaven, baix la total passivitat de qui governava. Se'ns assenyalava que el camí es reconeixeria amb el planejament, amb els plans especials, i també se n'oblidaven. L'utilitzaven per promoció turística, com s'ha assenyalat, i fins i tot els recursos adjudicats a aquest projecte, més de 8 milions de pessetes, es deixaven d'utilitzar, es retornaven a l'Estat perquè érem incapaços de tirar endavant treballs a favor del camí de Cavalls. Es reconeixia la seva existència, però no existia el valor ni el compromís polític de tirar endavant aquells acords presos per unanimitat el febrer de 1994.

Per tant, avui crec que hem de dir que acabam una etapa, en començam una altra, avui la composició política, i per açò la primera cridada a la reivindicació de la política, permet donar un altre sentit, obrir portes i poder fer que aquesta proposició de llei pugui avui iniciar el seu camí de tràmit. Acaba per tant una etapa, comencem-ne una altra, vulguem recuperar l'acord polític

d'aquell febrer de 1994, i per tant aquesta etapa que comença de respostes, etapa de solucions, etapa de feina a favor de la gent, etapa dels projectes de futur i de la recuperació també, per què no?, de la nostra història.

La Llei del camí de Cavalls, que avui començarà la seva tramitació, és la millor prova que els signes en aquesta comunitat han canviat, i açò, que el Consell Insular ho presenti i que aquesta llei es tramita, per què no dir-ho?, ens omple avui a tots d'una continguda emoció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló, en nom del Grup Socialista. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Huguet Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. La veritat és que sempre m'havia fet un poc d'illúsió. Jo no estic emocionat, però m'havia fet illúsió poder llegir el diari Menorca en aquest faristol. I ho faré curt, però ho faré. És el diari d'avui: "L'etapa pel camí de Cavalls -està en castellà- registró unos 200 participantes. Unas 200 personas participaron en la etapa por el camí de Cavalls que se organizó el domingo entre Son Bou i es Migjorn. Los excursionistas iniciaron el trayecto sobre las 10 de la mañana desde la urbanización de Alaior, y unas tres horas después llegaban a la Cova dels Coloms, donde tuvo lugar la comida y la posterior charla sobre la declaración de Menorca como Reserva de la Biosfera, a cargo del economista y candidato de la izquierda al Senado Sergi Marí. La caminata, de unas tres horas de duración, discurrió por el histórico trazado, cruzando el barranco de Binigaus, a excepción del tramo de Atalis, donde se desvió el recorrido para evitar que los excursionistas pasaran por el patio de la finca. La etapa concluyó a media tarde en la población de es Migjorn".

Gràcies, Sr. President, per deixar-me llegir el diari Menorca a aquesta tribuna; però convé que les senyores diputades i els senyors diputats se'n donin compte que els conflictes no són tan grossos. És a dir, efectivament hi ha discussions respecte de quan és el principi del camí de Cavalls: hi havia un camí real per la vorera de la mar al segle XIV, però quasi tots els autors, a partir de (...), posen la situació del camí de Cavalls com a tal, és a dir un camí per defensar els menorquins, quedi clar açò: per defensar els menorquins i les seves propietats a partir de la dominació francesa; camí per on passaven les bèsties, hi ha la documentació anglesa que no hi passaven els carros. De fet ni tan sols pel camí principal que comunicava Maó i Ciutadella hi passaven carros, els anglesos, en Kane, va obligar els menorquins a fer aquesta carretera general, el camí d'en Kane no el varen pagar els anglesos, ni ningú, els menorquins amb la seva suor, amb les seves eines i amb el seu bestiar, obligats i forçats.

I els menorquins hem tingut moltes discussions al llarg de la història, quasi sempre amb gent forastera, estranys, conqueridors, gent que els venia a imposar qualche cosa;

qualque cosa, no tot; hi ha constància -i duc la documentació per si qualcú en té curiositat- que demostra que els menorquins al llarg d'aquesta història, fins que el 1889 entra en vigor a tota Espanya el Codi Civil, és l'únic territori d'Espanya que ha tingut com a règim jurídic el Dret romà. El famós Decret de Nova Planta, dels Borbons, que imposa la legislació castellana damunt Aragó sobretot, i també damunt Mallorca, i damunt Catalunya, etcètera; molts d'autors menorquins i mallorquins opinen que mai no ha estat en vigor. I per què? Perquè quan entra en vigor aquella legislació, a principis del segle XVIII Menorca és anglesa, i els anglesos, la reina Anna, li dóna poder continuar amb el Dret romà, i amb els privilegis i drets propis de Menorca. El més difícil va ser quan a final del segle, la dominació espanyola quan es consolidava, hi ha dos estudis molt interessants, un és de Román Piña Homs, publicat per l'Institut d'Estudis Baleàrics el 83, sobre la reincorporació de Menorca a la corona espanyola; i un altre sobre les institucions de Menorca del segle XVIII del fons documental de Francesc Seguí, un il·lustre jurista a Menorca que en els anys 70 d'aquest segle tenien amb Mallorca, bé estaven a distints regnes o potències, i estaven molt relacionats amb la Universitat d'Avinyó, va donar aquest segle il·lustres doctors, més d'una dotzena d'il·lustres doctors en dret. I aquest estudi de Román Piña, en col·laboració després amb Francesc Conrado, Fernando Martí i Jaume Sastre, ens recorda com fins i tot els espanyols, gràcies a aquests il·lustres doctors en dret que ho varen defensar, i molt bé, varen aconseguir que, fins i tot després de recuperar Espanya Menorca, després del tractat d'Amiens, es continués amb el Dret romà i amb els privilegis, fins a l'entrada, dic, en vigor del Codi Civil espanyol l'any 1889.

I tot açò a què ve, en relació al camí de Cavalls? Tot açò ve..., bé, hi ha un detall important, que no és aquí el moment de debatre'l, aquesta servitud per prescripció immemorial és una servitud que imposa el Decret de partides. Quan aquí s'aporta, a l'exposició de motius d'aquest projecte de llei, la Llei nacional de *las cañadas*, de les vies pecuàries, l'únic que fan amb la proposta és traslladar el dret castellà, el dret aquell que imposava el ramader sobre l'agricultor, el ramader, el ric de Castella, sobre l'agricultor, el pobre de Castella, imposava el pas i la servitud, i s'apropiava dels terrenys dels agricultors. Idò el nacionalisme que nosaltres traslladam a aquesta proposició de llei és aquesta legislació castellana, de la imposició del poderós sobre el pobre, sobre el menys ric, sobre el més privat de béns, que ja se'n varen cuidar els il·lustrats de fer-lo aplicar després a Aragó i Mallorca, i Menorca; idò a Menorca ens havíem salvat d'açò, però ara aquí, a l'exposició de motius, a la documentació que s'acompanya, incorporam aquesta legislació castellana, i la imposam damunt la nostra, a l'únic territori que -mira per on- no havia recollit aquest sistema de servitud. És un element que el nacionalisme aporta a la cultura menorquina, a la tradició menorquina.

I per què és que fa falta una llei? Hi ha moltes raons, n'hem escoltat moltes, de raons, però si només hi ha dificultats en tres o quatre o cinc punts, vol dir que a la resta no n'hi ha, i si és una feina de tots, dels propietaris, dels joves, dels majors, dels polítics; que si no tenen un marc jurídic que sigui una llei no es poden entendre? Els menorquins, que s'han entès amb els dominadors anglesos, amb els francesos, amb els espanyols, i

ara no es poden entendre entre ells si no hi ha un marc jurídic? A veure si açò només respon a un pacte electoral per demostrar que ara ho solucionarem. Si hi ha una llei ho solucionarem, i si no hi és, no ho solucionarem. Deia el Sr. Simó Gornés l'any 96, portaveu del Grup Popular, quan aquí hi havia 31 vots i aquí menys, 28, diu al final de la seva intervenció: "La nostra intenció és recuperar aquest monument emblemàtic de Menorca des del consens i la seguretat". Per aquest motiu no donàvem suport a aquella proposta. Hi havia una manifestació explícita del Partit Popular a favor del trànsit gratuït perimetral al voltant de l'illa. El Partit Popular és el que l'incorpora a la memòria. El Partit Popular és el que publica el llibre, i els estudis i els treballs d'en de Nicolás. El Partit Popular és el que rehabilita el tram fins a Punta Prima, amb fons del programa Leader. El Partit Popular és fins després-ahir, mentre va tenir obligacions de govern, qui va parlar, negociar amb tots aquells que tenen els seus drets de qualque manera, trastocats per la presència massiva d'aquells que volen passar en grup, o explotar turísticament una propietat privada, invocant una servitud que només havia estat militar, per fer explotació comercial, o per fer política. No ha parat mai, si s'ha comprat Alforí, la intervenció del Partit Popular; si s'ha comprat la costa sud, intervenció del Partit Popular; si hi ha esborranys de conveni amb l'Ajuntament d'es Migjorn, fets pel Partit Popular; si hi ha esborranys de conveni amb l'Ajuntament d'es Mercadal, fets pel Partit Popular. I si hi ha trams de camí de cavalls fets i amb senyalització, fets pel Partit Popular. Si en el Consell hi ha tot Menorca, amb els traçats, les possibilitats alternatives, el patrimoni etnològic o històric vinculat, fet pel Partit Popular.

No surtin aquí a dir falsedats, reconeguim la història. I si volen dir veritats, no només les diguin aquí, les diguin als jutjats. Què és açò de venir aquí i cantar meravelles, emocionar-se, i quan un jutge els demana "Escolti, vostè que era el que exercia aquest pas que diu que existeix, i que és públic, i que és gratuït, i que és tot açò?", i sembla que els advocats d'aquests encausats el que deien era "no, no hi eren. No hi ha cap prova que hi fossin". Si tanta veritat tenen al seu poder, i tanta força política i jurídica, per què no ho aprofiten quan estan en una causa judicial, per demostrar i defensar que existeix el dret? Per què no ho fan? Deu ser perquè, tal com diu, i ho han citat molt bé, els estudis i els dictàmens jurídics, no està clar. No està clar, i quan una cosa no està clara, què és més just, intentar seure's, negociar, arribar a un consens, establir una seguretat per sempre d'allò que és un conflicte, o intentar violentar normes elementals de convivència, imposar *manu militari* com els francesos damunt la propietat segons què, radicalitzar polititzant, atemptar en definitiva sobre la tolerància? No se n'oblidin, quan un propietari se'l tracta bé, o quan a qualsevol persona amb uns drets se'ls respecten, aquesta persona respon amb confiança. Si a una persona qualsevol, sigui propietari o de qualsevol altra casta, se li atempta als seus drets, aquest difícilment actuarà amb confiança i tolerància. Volen dir que ara serà més fàcil, si açò es dugués a terme amb el text articulat que han presentat, anar a cercar espàrrecs, anar a cercar esclata-sangs, o anar a fer llenya? Serà més fàcil? Jo ho pos en dubte.

Nosaltres votarem a favor de la presa en consideració, perquè volem ser en l'equip, per col·laborar en positiu el que ha de fer aquest parlament perquè hi hagi un marc que garanteixi

els pactes, que garanteixi els drets de tothom, que garanteixi que hi hagi una via perimetral, que no sigui conculcar uns drets per uns altres, que no sigui polititzar més aquesta qüestió. Nosaltres votarem a favor de la presa en consideració, i per descomptat ajudarem perquè exposicions de motius com la que hem llegit, on la motivació, el raonament, l'important per presentar aquesta llei, els estudis o els informes que declaren la seva necessitat i oportunitat, no siguin invocar competències, invocació que després no segueixen, perquè el que fan és regular dret civil, per cert, res relacionat amb el que són els temes d'herència o la societat rural menorquina, que és l'únic que ens queda de dret foral a Menorca.

Nosaltres volem corregir totes aquestes coses, i només, ja per acabar, Sr. Vicepresident, no vull escandalitzar el Govern, però citaré el Consell Consultiu. Ho dic per si qualcú es vol tapar les orelles, o sortir del pacte de progrés: El punt quart del dictamen del Consell Consultiu -ho haguera dit al Sr. President, però com que està absent, m'he permès fer-li l'observació, l'advertència, ben igual que a la televisió surten dos rombes, o...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, aprofiti el temps.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sr. President, què passa?, que no agrada el que dic? Estic en ús de la paraula i no m'he sortit per res del tema ni de la qüestió. El punt quart del dictamen del Consell Consultiu, referit al camí de Cavalls, Sr. President, diu, el punt quart diu: *“La implantación de servidumbres de paso ajustadas a las trayectorias seguidas por la servidumbre predial a que se refiere la conclusión primera, sería empresa factible a asumir por el Gobierno de la Comunidad Autónoma al socaire de la Ley de 27 de marzo de 1989, merced a declaración acordada según dicha ley con aplicación del instituto de expropiación forzosa”*

Per l'amor de Déu! Si des del 85 ho tenim clar, a part de posar molt clarament de manifest, la majoria dels estudis, que no hi ha constància que els drets subsisteixin. Nosaltres intentarem, ja que no ho hem pogut fer al Consell de Menorca, reiterar aquí amb aquest vot favorable a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, participar, ajudar-los i seure'ns tots junts per crear un marc de convivència i de tolerància, no un marc d'imposició, repetesc, *manu militari*, d'uns ciutadans menorquins sobre uns altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet Sintes. Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, tot just serà un segon, Sr. President. Agraïm el canvi d'actitud del Partit Popular, i només assenyalar una cosa: malgrat totes les clarividències i obvietats que el portaveu del Partit Popular avui ha assenyalat, només recordar i deixar

constància d'un fet: el Partit Popular, fins avui -i els don l'enhorabona- sempre havia votat en contra. Enhorabona pel canvi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sr. President, hi ha hagut una observació. M'agradaria només deixar constància...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet. Si li hem donat la paraula a la Sra. Barceló per contradiccions, crec que és just, i tancam el torn, que vostè tanqui amb unes breus paraules el torn. Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Molt agraït, Sr. President, i tenint en compte l'hora que és, seré moltíssim breu. Només deixar-li constància al *Diari de sessions* que no és una qüestió de vots, és una qüestió de fets. I de moment l'únic que pot aportar fets és el Grup o el Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes. Amb això hem acabat el procediment. Es pot entendre aprovada per unanimitat la presa en consideració de la Proposició de llei 3631, presentada pel Consell Insular de Menorca, reguladora del camí de Cavalls de Menorca?

Idò es pren en consideració. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma